

INDEX

denunciatio nullo rante impedimento dirimente va- lidum est, & non est clandestinum, c. 73. n. 2. 14. Matrim. ignoranter in gradibus prohibitis contrahentes ne- glectis solemnitatibus requisitis in eo contrahendo separandi sunt & carere debent spe dispensationis obtinenda, c. 77. n. 2. 12. Matrim. metu cadente in constantem virum, an ita invalidum sit ut nullam prorsus pariat obligationem de non ratificando illud respectu eius qui non est passus metum, vel an possit is restituere antequam metum passus ratificet pristinum consen- sum, c. 76. n. 17. 2. 12. Matrim. contrahendum metu levi non cadente in virum constantem an sit nullum in foro conscientie, cap. 76. numero 19. 2. 12. Matrim. metu cadente in constantem virum ratificatur, si postea accedat copula sponte habita affectu conjugali, & ex tunc incipit valere si alter, qui absque metu consentiens, in pristino consensu perseveret, c. 76. n. 21. 2. 12. Matrim. contrahere ante aetatem legitimam culpa est mortalis, c. 76. n. 16. 9. Ad matrimonium contrahendum quae aetas requiratur: vide verbum aetas. Matrim. contrahitur per verba praesentem consensum conia- galem experimentum, c. 3. n. 2. 11. Idem erit, si contrahentes coram parochio & testibus dicant in- vicem, quod se recipiunt in viram & uxorem, o quae en- travas for maritae & muer, vel tandem quod se mutuo consensu coniungunt, vel habeo teneoque in uxorem ex- tune, & provideo tibi sicut vxori ex tunc, ipsa consentien- te, quia omnia importat verba de praesenti, c. 3. n. 3. & 4. 11. Idem erit si quaerant, vis hanc in uxorem? respondeat vir placet, vel volo & similiter femina, cap. 3. numero 5. 11. Matrim. etiam dicitur contrahendum quando verbum, volo, ad- iicitur accusativo rei, c. 3. n. 6. 11. Matrim. contrahitur etiam per haec verba: volo te esse uxorem meam, quando illo verbo explicatur velle eligentis, seu velle efficac. quod est actu velle, secus si praedicto verbo explicetur appetitus seu desiderium quoddam, quod est velle inefficax, c. 3. n. 7. 11. In matrim. contrahendis verba prolata sunt intelligenda fec- undum continentiam: vnum loquendi non solum in foro exte- riori, sed etiam in foro animae quando de intentione contra- hentium constat nequit alias, & verba sunt dubia, c. 3. n. 15. 14. Pro matrim. in dubio pronuntiandum est in utroque foro, c. 3. n. 16. 14. Limita si de intentione contrahentium constat, quamvis verba sint dubia, tunc enim dicitur intentioni standum est in foro conscientiae, c. 3. n. 17. & 18. 15. In matrim. contrahendo non requiritur simultaneus consensus vide verbum consensus. Matrim. contrahi potest per epistolam, c. 43. n. 2. 109. Matrim. an possit mutus, & surdus contrahere: vide verbum mutus. Matrim. fidei contrahens per verba de praesenti, vel contrahere promittens absque animo se obligandi an teneatur in con- scientia vere consentire, c. 9. n. 5. cum seq. 30. Matrim. secundum vere contrahendum post primum fidei celebra- tum quod invalidum est ex defectu consensus, validum sit necne, c. 9. n. 12. 31. Matrim. falso contrahens cum muliere, vt ab ea copulam ex- torqueat ad quid teneatur. cap. 10. numero 1. cum seq. 32. Et ipsa seducta tute contrahet matrim. cum alio si persuaderi potest in viro consensum coniugalem desuisse, c. 10. num. 2. & 3. 33. Casus hic in simili referunt in praxi contingens, & nu. 4. am- pliatur quod fuit dictum nu. 1. & nu. 5. cum seq. limitatur aliquibus modis vsque ad n. 9. inclusive. & ad quid teneatur vir in specie de qua hic, ibidem, n. 10. Matrim. clandestine contrahendum absque parochio & testibus, an obliget vt sponsalia, c. 11. per totum, 37. Matrim. praesumptum hodie cessant post Concil. Trid. c. 12. nu. 3. 37. Matrim. quando institutum fuit, c. 39. n. 2. & n. 5. 98. Matrim. ex eo quod est sacramentum confert gratiam non po- nentibus obicem, c. 39. n. 3. 98. Matrim. propter quas causas est a Catholicis contrahendum, c. 39. n. 6. 99. Matrim. quare magis a matre quam a patre nomen assumptum, c. 39. num. 7. 100. Matrim. prohibitu iure canonico contrahere ante annos puber- tatis quod regulariter procedit, fallit vt hic, c. 63. n. 49. 157.

Matrim. vere probatur quando constat illud celebratum fuisse iuxta formam sacri Concil. Trid. sed. 24. c. 1. de reform. c. 40. n. 1. 100. Matrim. non praesumitur nisi probetur, cap. 40. numero 1. 100. Matrim. praesumptum pluribus modis probari potest, c. 40. n. 3. cum seq. 100. Matrim. praesumitur contrahendum quando sponsum ad propria domum traduxit, & quomodo hoc intelligatur, c. 40. n. 4. 100. Matrim. praesumitur contrahendum quando praecesserunt verba quidem de praesenti, sed iuris interpretatione de futuro, vt inter impuberes, aut impuberem & puberem, & quomodo hoc intelligatur, c. 40. n. 5. 101. Ex quid si postea in aetate legitima constituti volentur, ibid. n. 16. & 18. 104. Matrim. praesumitur ex simultanea viri, & mulieris cohabitacione, & quomodo, & quando hoc locum habeat, & quo tempore praesumatur hoc casu solemnitas requisita, c. 40. nu. 6. cum seq. 101. Matrim. quando praesumatur ex traditione annuli per vi- rum facta feminae, c. 40. n. 9. 103. Matrim. quando praesumatur sub conditione contrahendum co- pula sub quatuor, & quid hodie aetate Concil. Trid. c. 40. n. 10. cum seq. 103. Matrim. quare per procuratorem celebrari possit, non vero ca- tera sacramenta, c. 43. nu. 8. 110. Matrim. contrahentium interrogatio, & expressio consensus a quo eorum incipere debet, c. 46. n. 13. 144. Matrim. contrahendum per procuratorem, vel per litteras an co- ferat gratiam, c. 43. n. 10. 111. Matrim. contrahendum virtute mandati, ad id sufficientis con- celsi si tempore contrahendi matrimonij adfuit versus consen- sus domini valet, licet tempore mandati praesit fidei con- sensisset, c. 43. nu. 15. 113. Matrim. celebratum virtute mandati, seu dispensationis Apo- stolice absque monitionibus praemissis, an sit validum, c. 43. n. 20. & 21. 113. Matrim. contrahendum per procuratorem bene potest postea per eos iterari, imo bene facient si hoc observent ad vitandos scrupulos, c. 43. n. 22. 113. Matrim. quando sit per procuratorem, quis sit minister, mate- ria & forma, c. 43. n. 13. 114. Matrim. contrahendum inter Beatam Virginem Mariam & Io- seph quomodo processerit, c. 82. n. 12. 247. Matrim. an interdicitur fornicari tempore, ipsiusque con- summatio, benedictiones & sponsa in sponsi domum tradu- ctio, c. 83. n. 1. 51. Matrim. an liceat contrahere, & nuptias benedicere tem- pore interditi, & cessationis a diuinis, cap. 83. num. 3. 51. Matrim. scienter contrahens cum excommunicato an peccet c. 83. n. 2. 51. Matrim. contrahere cum excommunicato minori nondum de- nunciato nulla culpa est, c. 83. n. 2. 52. Matrim. contrahentes excommunicati, an ambo peccent, c. 83. n. 3. 51. Matrim. scienter contrahens cum adstricto voto simplici ca- stitatis peccat mortaliter, c. 85. n. 2. 53. Matrim. non vitatur ex solo nominis errore quando de cor- pore constat, c. 89. n. 8. 263. Matrim. non irritatur ex mendacio, & subreptione ad spo- sum inducentium, & quid si tantus esset dolus vt con- sensum auferret, & quid quando qualitas, in qua errat- ur, ponitur per modum conditionis, cap. 89. num. 4. cum seq. 263. Matrim. contrahendum ignoranter cum ancilla non valet, & quid si modicum tempus deficiat ad coequendum omnino liber- tatem, c. 90. n. 5. 264. Matrim. contrahens ignoranter cum ancilla & postea eam cognoscens carnaliter affectu vxorio iam manumissam, ig- narus manumissionis, non censetur realitate matrim., c. 90. nu. 9. 265. Matrim. cum ancilla contrahendum ignoranter per decennium renouatur, c. 90. n. 265. Matrim. contrahens ignoranter cum ancilla, an possit detecta seruitute propria auctoritate ab eo recedere, c. 90. num. 12. 265. Matrim. ignoranter contrahendum cum libera validum est, c. 90. n. 19. 269. Matrim. scienter contrahendum inter seruos, & matrimonium liberi cum ancilla vel libere cum seruo, non ignorata ser- uitutis conditione validum est, c. 90. n. 268. Matrim. contrahens scienter cum ancilla, an peccet? cap. 90. numero

R E R V M.

numero 24. 268. est tamen irregularis, vt in numero 25. ibidem. Matrim. contrahens scienter cum propria ancilla an sit irre- gularis, c. 90. n. 26. 266. Matrim. contrahendum an ancilla, vel seruo, cum persona libera ignara eius conditionis, cum consensu domini vel eo sciente, & aetate; an matrim. sit validum vel non in casibus, in quibus ancilla, vel seruus consequitur libertatem, c. 91. nu. 16. 268. Matrim. post solemnem Religionis professionem subsequendum, est irritum, & quo iure sit introductum, c. 94. num. 7. & 271. Matrim. initium a coniuge professio est irritum, cap. 97. nu- mero 15. 276. aduersus alios, de quibus numero 16. ibi- dem. Matrim. contrahentes scienter intra quartum gradum consan- guinitatis, vel affinitatis, item & Religiosi, moniales, & cle- rici sacris initiati incurunt sententiam excommunicationis, nis canonis, c. 97. n. 1. 181. Matrim. valide contrahit ab habente accessum, & gressum ab beneficium Ecclesiasticum, vacat etiam accessus, & re- gressus, c. 97. n. 4. 180. Matrim. in primo gradu consanguinitatis linea recta, scilicet inter parentes, & filios, an vlti casu liceat, nempe si solum ipsi in mundo supersint, c. 98. n. 14. 182. Matrim. inter accedentes, & descendentes vsque ad quem gradum prohibetur, c. 98. n. 16. 232. Matrim. potest contrahi inter consanguineos, existente vno eorum intra quartum gradum, c. 98. n. 17. 283. & quomodo hoc intelligatur, ibidem, nu. 8. vbi de intellectu cap. fin. de consang. & affin. Matrim. contrahendum post sponsalia de futuro cum alia, ex quibus ortum sit impedimentum publicae honestatis iustitiae, est irritum, & qui illud contraxit tenetur dicere priorem sponsum de futuro, nisi in casu de quo hic, cap. 103. num. 17. 293. Matrim. inter dispares cultu est irritum, veluti fidelis cum in- fideli, potest tamen in hoc Papa dispensare, c. 104. nu. 1. & 2. 294. Matrim. inter personam baptizandam, & catechumenam est irritum, c. 104. n. 3. 295. Matrim. inter haereticum & apostatam, & infidelem non va- let, c. 104. n. 4. 295. Matrim. persona fidelis cum haeretica, vel apostata a fide est validum, quamvis non sit licitum, c. 104. n. 6. 295. Matrim. contrahens cum persona haeretica, vel apostata a fide peccat mortaliter, c. 104. n. 7. 295. Matrim. praecedens debet esse validum ad hoc vt adulterium cum machinatione mortis fecerit alterius coniugis impe- diat matrim. futurum: secus si fuit irritum etiam bona fide existente, c. 105. n. 24. 298. Matrim. nulliter celebratum coram parochio, & testibus ob ali- quod occultum impedimentum, an sublato impedimento sit iterum celebrandum coram parochio & testibus, vel sufficiat nouus consensus occultus reuocandi priorem consensum abli- que parochio, & testibus, & hoc aetate Sancto Concil. Trid. c. 47. n. 5. cum seq. 147. Matrim. consummare ante benedictionem Ecclesiae, an sit peccatum, & quod, & an tunc negare debitum sit peccatum, c. 58. n. 3. & 4. 175. Matrim. post Sancti Concil. Trid. non aliter contrahi potest quam coram parochio, & testibus, quod etiam procedit in fo- ro conscientiae, c. 61. numero 2. 181. Matrim. in mortis articulo deficiente copia parochi an possit valide sine parochi assentiente celebrari quando matrim. valide necessarium est, cap. 61. numero 4. cum seq. 182. Matrim. publice contrahendum coram maiori parte viciniae abs- que parochio non valet, c. 61. n. 8. 182. Matrim. ob inuincibilem ignorantiam Concil. Trid. vbi illud obligat, celebratum sine parochio, & testibus non valet, c. 61. n. 9. 182. Matrim. celebratum absque parochio, & testibus, vbi nun- quam fuit publicatum Concil. valet, cap. 61. numero 11. 182. Matrim. illorum qui assistit sacerdos ex commissione proprii parochi extra provinciam committens an sit validum, c. 61. n. 7. 2. 18. & 13. 184. Matrim. celebratum coram parochio excommunicato, suspensio vel irregularis, non toleratur, an sit validum, & an huiusmo- di parochus possit alij sacerdoti dare licentiam assistendi matrim. c. 62. n. 1. 186. Matrim. celebratum coram sacerdote de licentia proprii pa- rochi concilio solis verbis exteris, absque tantum vera

intentione occulta, an sit validum, cap. 62. num. 1. 187. Matrim. in iure celebratum coram parochio illius & testibus, ab eo qui est incola Civitatis, vel illi praedium iure habente, & illuc aliquoties accedente ad exercenda rusticalia, an sit validum, c. 63. n. 7. 189. Matrim. eorum qui volentes illud contrahere, & timentes im- pedimentum sibi sciendum in civitate, vbi sunt incolae, ab- ierunt in aliam, & ibi de licentia Ordinarij civitatis, vbi erant incolae, contraxerunt matrim. non valet, c. 63. nu. 8. 189. & contrarium probatur ibidem, numero 32. & 33. 194. Matrim. post Sancti Concil. Trid. de praesenti celebratum a duobus impuberibus, vel a pubere, & impubere, maioribus tamen septennio, solemnitur coram parochio, & testibus in- terueniente copula post pubertatem, cohabitatione, ample- xibus, vel osculis, non ratificatur absque eo quod eadem solemnitate repetita de nouo celebratur, cap. 78. numero 30. 259. Matrim. quando est nullum ob impedimentum occultum, an ad eius ratificationem oporteat alterum coniugem certiorum facere de nullitate prioris matrimonij, c. 76. n. 2. 231. Matrim. an sicut metu initum ratificatum copula spontanea affectu maritali habita iuxta opinionem Thomae Sanchez, ita etiam ratificetur copula graui metu extorta, ca. 78. nu. 4. 231. Matrim. secundum contrahens post aliud matrim. metu con- tractum cum iuramento permanere debet cum secunda, c. 78. n. 45. 232. Matrim. inter impedito contrahendum, an valet non adiecta conditione, si Papa dispensauerit, c. 78. n. 4. 236. Matrim. vel sponsalibus contrahitur sub conditione si Papa dis- pensauerit, an sit licita praesentis, & an ea contrahentes incurant sententiam excommunicationis, c. 78. nu. 1. cum seq. 235. Matrim. contrahendum a filijs absque parentum consensu est va- lidum, c. 79. nu. 1. 237. Matrim. contrahens de praesenti sub conditione honesta, an possit consensum reuocare aut conditionis implementum, c. 81. n. 14. 242. Matrim. satis est quod sint perita, licet non sint peritissimae, c. 120. n. 22. 341. & quot esse debeant, cap. 120. num. 23. 341. Matrimonium, & medicorum circa impotentiam coniugum plura dubia remissive declarantur, cap. 121. numero 15. 344. Mentis captus non potest contrahere, nec donare, c. 8. nu. 1. & 12. 28. Metus acquisita transit eo vitio affecta in quemcumque pos- sessorum, c. 76. n. 4. 236. Metum passus, sua culpa incidens in eum, non potest agere ad rescissionem contractus, & idem est quando metus absque iniuria inferatur, secus quando metum passus culpa reus fuit, sed metus iniuste, & non iudiciale incassat, tunc enim sub- uenitur metum passus, c. 76. n. 5. & 6. 236. Metus leui extorta, an sint in foro conscientiae, & externo re- tituenda ad petitionem partis metum passus, c. 76. n. 7. cum seq. 237. Metus cadens in constantem virum quo iure irritet matrimo- nium, c. 76. n. 1. 237. Metus, an irritet matrimonium quando iuste incutitur, c. 76. n. 16. 238. Metus reuerentialis cum importunis precibus, an sufficiat, & quando ad rescindendum contrahendum, c. 44. nu. 37. & 38. 129. Metus reuerentialis, an sufficiat respectu patris ad contrahendum rescindendum, c. 44. n. 39. & 40. 129. Metus reuerentialis patris praecipiens aliquid filio sub pena suae maledictionis non est sufficiens, cap. 44. numero 47. 129. Metus reuerentialis cum enormi lesione sufficit ad contrahendum rescindendum, & idem in matrimonio, vt in exemplis hic positus, c. 44. n. 43. 129. Metus durat durante causa, quamvis in actu exteriori appa- reat omnimoda libertas, c. 44. n. 35. 129. Metus minor desideratur in femina quam in viro constante, c. 77. n. 2. 233. Metus quod duplex sit, c. 77. n. 1. 233. Metus sine iniuria, sine iniuria ex graui malo habitus, vel quod natura accidit, vel in quod sua le culpa coniecit non annul- lat matrimonium, & quid quando metu iniusto matrimo- nium fuit celebratum, cap. 76. numero 49. cum sequenti- bus, 232. Metus impedimentum, vel alias dirimens occultum, etiam si

INDEX

Postea sit habitum, non tollit quin iterum sit expresse deuo celebratum coram parcho, & testibus, vel saltem abique eis, sequendo quorundam opinionem, cap. 76, num. 31. cum seq. 230
Metus solus reuerentialis viri erga vxorem, parentis erga filium, an sit sufficiens ad rescindendum matrimonium, vel alium contractum, c. 44, n. 117
Et quid, ubi cum metu reuerentiali simul concurrat nimia crudelitas, & iniuria eius, cui reuerentia debetur, ibidem, nu. 33, 128
Et quid si pater erat vir terribilis, & inimicus crudelis & scruitiam praeferat, solitudoque sit fruite ubi suu no obtemperatur voluntati, etiam minz & verbera non praecerint, d. cap. 44, n. 34, & 10, 128, & 129
Metus minor cadit in puerum quam in virum, cap. 77, num. 3, 232
Metus quis dicatur cadens in constantem virum arbitrio iudicis relinquatur, & quid iure Regio, cap. 77, numero 4, & 5, 233
Metus mortis, mutilationis membri, & grauis corporis cruciatu, grauiusque verberum cadit in constantem virum, cap. 77, n. 6, 234
Metus armorum est cadens in constantem virum licet illa portans eis non vtatur, & etiam si arma fuerint deposita, c. 77, n. 2, 234
Metus carceris, an sit cadens in constantem virum, c. 77, n. 10, 234
Metus infamiae, an sit cadens in constantem virum, c. 77, n. 11, 234
Metus excommunicationis, an sit cadens in constantem virum, c. 77, n. 12, 234
Metus amissionis bonorum, an sit cadens in constantem virum, c. 77, n. 13, 234
Metus amissionis magni lucri, an sit cadens in constantem virum, c. 77, nu. 14, 234
Metus reuerentialis in quos datur, vt dicatur cadere in constantem virum, c. 77, n. 15, 235
Metus in personas filiorum & aliorum coniunctorum, an sit cadens in constantem virum, c. 77, n. 6, 235
Michaelis Palatii opinio, simp liciter loquens in materia vxoridij improbatu, c. 105, n. 25, 248
Mille testes singulares regulariter non faciunt fidem, c. 44, numero 2, 122
Minor an possit arras promittere, remissive, cap. 19, numero 4, 55
Minores an possint donare, c. 109, n. 55, 219
Modus turpis impossibilis, vel contra substantiam matris, appositus in eo, an illud vitiet, c. 82, n. 32, 247
Monachus professus contrahens matrimonium de facto, an incurrat irregularitatem, c. 107, n. 21, 305
Mortificationis requirit ad celebrandum matrimonium remitti possunt ex iusta causa, c. 71, n. 10, 211
Morae purgatio attento iure Canonico est licita etiam in casibus in quibus alias de iure Ciuili locum non habebat, dummodo ius alterius non sit factum deterius, cap. 19, numero 52, 56
Mors coniugis absentis quomodo sit probanda ad hoc vt superstes alium matrimonium possit contrahere, cap. 52, per totum, 161
Mulier transiens ad secundas nuptias an teneatur reseruare filijs prioris matris arras, quas a primo marito, habuit, & an possit aliquid illorum in illis meliorare, c. 109, num. 38, 317
Mulier nobilis quae plebeio nupsit, qui ei aliquid donauit, ratione nobilitatis, an teneatur transiens ad secundas nuptias, illud reseruare filijs prioris matrimonij, c. 109, numero 39, 317
Mulieri afferenti se cognitam a viro, potius credendum est, qua viro neganti, c. 120, n. 25, 341
Mulier sero proclamans impotentiam viri, non auditur ante triennium, secus post, c. 110, n. 26, 341
Mulier post contractam matrem, an teneatur credere marito dicenti se fidei consensisse, remissive, cap. 9, numero 13, 32
Mulier descendentes habens, quae secundo non nupsit, potest quicunque ex descendendis meliorare in tertia, & quinta ararum parte, c. 9, n. 43, 51, secus in muliere secundo nubente, filios prioris matrimonij habente, d. cap. 19, num. 44, 55
Mulier quae ingressa est Religionem per metum alicuius personae, etiam si existat in Religione post multos annos viuent illa persona quae metum intulit, non ex hoc purgatur metus, & an hoc procedat instante Sancto Concilio, Trid. c. 76, n. 28, & 29, 229

Mulier quae tempore matrimonij virgo erat, si statim recedat ut allegant viri impotentiam post mensem, vel bimensem, audienda est, quamuis vir impotentia neget, & si ea probetur per rectum iudicium, dissoluetur matrimonium, concurreribus his, de quibus, c. 110, n. 28 & 31, 342
Muliere corrupta tempore contractus matrimonij qualis probatio potest requiratur ad dissolutionem matrimonij, c. 120, n. 29, 342
Munera sponte oblata officiali Ecclesiastico ob expeditionem dispensationis matris, sibi commissam, an teneatur restituere, c. 128, n. 7, 364
Praecipue si muneri exiguitas esset sponte oblata a persona qualificata, cui esset dedecus illud reuocare, c. 128, num. 8, 364
Et quid omnino expedita dispensatio, praecipue esculentorum, & poculentorum, ibidem, n. 9, 365
Muneris cuiusque spe, aut praemij recipiendi prohibitio de qua in alia clausula matrimonialis dispensationis quomodo intelligatur, c. 128, n. 2, cum seqq. 363
Mutus, & surdus, an possint matrimonium contrahere, c. 8, n. 1, cum seq. 27
Mutus, & surdus simul, an possint matrimonium contrahere, c. 8, n. 2, 27
Mutus, & surdus simul, ac caecus, an possint matrimonium contrahere, c. 8, n. 4, 27

N.

Naturales, an sint filij nati post votum simplex castitatis, c. 1, n. 24, 6
Non refert quid ex aequipollentibus fiat, c. 45, n. 33, 116
Notarius aut iudex qui contrahere volens fatetur se aliquo impedimento laborare, obtinisse tamen eius dispensationem pro foro conscientiae, an possit id non scribere, sed admonere illum vt taceat, c. 60, n. 7, 179
Nulli humanae potestati, coniungere aliquos est concessum in matrimonio, sine illorum consensu, cap. 46, numero 2, 142
Nuptiae secundae vel vteriores, & sic dissoluto matrimonio per mortem alterius coniugis licitae sunt, cap. 106, numero 10, 300

O.

Obstetricum inspectio facienda est ad sciendum an mulier sit carnaliter cognita, c. 63, n. 49, 198
Occidens vxorem propriam animo alium incertam ducendi, licet peccet contrahendo matrem, tamen valet, cap. 105, n. 22, 298
Ordinarius an teneatur dispensare in denunciationibus ad matrem, instante iusta causa, vel an potius remaneat in sua mera voluntate, vel an ab eius denegatione quando dispensare tenetur possit appellari, & an interim si sit graue periculum in mora expediendi dispensationem, nec possit haberi copia iudicij Ordinarij, vt dispenset possit denunciationibus ommissis matrem, contrahi coram parcho & testibus, & quid quando dispensare non tenetur Ordinarius, c. 57, nu. 4, cum seqq. 175
Ordinarij mentio quoties fit in decreto, nisi subiecta materia aliud posteat, intelligitur non tantum de Episcopo sed etiam de omnibus habentibus iurisdictionem Ecclesiasticam, c. 66, n. 14, 202
Ordinarius ad impartendam benedictionem nuptiarum dicitur qui habet iurisdictionem ordinariam eo loco, vt Archiepiscopus, Episcopus & generalis Vicarius eorundem, c. 106, n. 5, 300
Ordinarius cui committitur dispensatio ad matrimonium an teneatur verificare verba illa dispensationis, ipsi ex certis, & rationabilibus causis animum suum mouentibus capiunt, c. 128, n. 15, 167
Ordinarius cui committitur dispensatio matrimonialis potest ex iusta causa dispensare circa omnia, seruata forma Concilij Trid. clausula dispensationis quae assensu, seruata forma Concilij Trid. c. 128, n. 11, 365
Et quid quando matrimonium est nullum ex impedimento dirimente, & denuo est celebrandum, c. 128, numero 22, 366
Ordinatus sacris ante usum rationis, vel ante pubertatem an teneatur ad continentiam, cap. 94, numero 18, 274

Ordinis

R E R V M.

Ordinis peruenio, quando non est de substantia, non vitiat adum, c. 55, n. 12, 276
Ordinatus sacris iure matrimonij dirimat, c. 94, n. 10, 273
Ordinatus sacris metu, & non consentiens, iure Canonico, & Regio non recipit characterem, capite 94, numero 17, 279
Officialis Episcopi, qui semel pronunciauit rescriptum sibi commissum est subreptitum, an possit amplius se in causa intromittere, & sic reuocare suam huiusmodi sententiam, & quid est contra, & an tanquam Ordinarius id possit facere, c. 125, n. 15, & 16, 359
Officialis Episcopi, cui est commissum dispensatio quibuscumque verbis, de quibus, hic potest alij committere receptionem testium ad informationem, c. 125, n. 10, 359
Officialis Ecclesiasticus expediens dispensationes matrimoniales sibi commissas, an teneatur, munera oblata sponte, restituere, c. 29, n. 7, 364
Praecipue si esset exiguitas muneris, sponte oblata a persona qualificata, c. 128, n. 8, 364
Opinio vnus celeberrimorum Doctores, quando communi opinioni praefertur vel e contra, c. 3, n. 19, 15
Oculus & alij tactus impidici non sunt licita inter sponsos de futuro impeditis contrahere matrimonium adiecta conditione si Papa dispensauerit, c. 78, n. 5, 136
Oves & alia animalia in meliorata in dote tradita si fuerint percipra debent suppleri ex testibus eorundem, vide verbum, 408.

P.

Pacta matrimonialia, quod vnus ex filijs nascituris fidei Catholicae adherat & alter haereticus, sunt prolix nulla, & irrita, c. 104, n. 8, 195
Pactum cum poena quod vir teneatur habitare cum vxore in certa ciuitate vel Oppido, an valcat, c. 23, n. 15, cum seqq. 90
Palatii opinio circa transfrem Religionis coniugis iuuenis improbatu, c. 95, n. 275
Papa circa ea quae sunt de iure positio habet potestatem illa reuocandi ex tunc, id est retro, idem cum in legitimatione Papae, etiam quoad honores seculares, c. 74, n. 4, & 5, 216
Papa potest tollere constitutionem iuris positam etiam quoad effectus praeteritos, c. 74, n. 6, & 7, 216
Papa potest legitimize alicuique, quoad ordinem, beneficium, & dignitatem Ecclesiasticam: secus respectu iuris iam alij quodam ex hereditate alterius, cap. 74, numero 8, 9, & 10, 217
Papa dispensans in radice matrimonij potest legitimize filios spurios antea natos, vtendo clausula prolem susceptam, &c. & quando dicitur dispensare ad radicem matrimonij, cap. 74, numero 11, & num. 20, 22, 23, & 33, 217
Papa an possit dispensare, vt quis possit ducere duas sorores successiue in vxores, affirmatur, cap. 99, numero 10, 284
Papa an possit dispensare in impedimentis naturali, & diuino iure dirimentibus matris, cap. 122, numero primo, 345
Papa solus dispensare potest in impedimentis solo iure Pontificio dirimentibus matris, cap. 122, numero secundo, 345
Papa potest dispensare in voto castitatis in ordinibus sacris emissio, & quae causa requiritur, cap. 123, numero primo, 347
Papa an possit dispensare ex magna causa in solemnibus Monachorum castitatis voto ad matrimonium contrahendum, c. 123, n. 2, 347
Parentes, an possint contrahere sponsalia & matrimonia pro filijs suis spuris etiam ex damnato coitu generatis, cap. 13, n. 4, 38
Parentes, an & quando possint contrahere sponsalia, vel matrimonia pro filijs suis, c. 13, n. 1, cum seqq. & quid quando filij sunt absentes, vel non sunt doli capaces, 39
Parentes peccant impedientes matrem, filiorum absque iusta causa, potest tamen pater medijs suabus impedire matrem, filij quando alias non tenetur filius ad id matrimonium, c. 79, n. 6, 237
Parentes quoties possint exheredare filios, non tenentur eis alimenta praestare, nisi ea quae sunt praecise necessaria ad vitam, & ideo teneatur dotare filias in hac specie in quantitate necessaria, quando alia alimenta filijs non suppetent, c. 40, n. 3, cum seqq. 239

Parentes transiens ad secundas nuptias, an & quando teneatur reseruare filijs prioris matrimonij alimentacionem bonorum consumptorum, c. 109, n. 17, 313
Parentes transiens ad secundas nuptias tenetur reseruare bonis quae habuit a priori matrimonio quoad proprietatem, non solum filijs illius matrimonij, sed etiam nepotibus & pronopotibus, c. 109, nu. 27, 314
Parentes transiens ad secundas nuptias tenetur reseruare filijs prioris matrimonij bona quae habuit ab eo, quamuis praedicti filij non sint haeredes, & renouauerint hereditatem parentis praedictam cum iuramento, cap. 109, numero 39, 316
Vide verbum conux.
Parentum consensus ad sponsalia, vel matrimonia filiorum, non est satis, nisi ipsi filij consentiant, & Canones alind inuenientes intelligendi sunt de honestate, & leges aliud statuentes sunt abrogatae, cap. 79, numero 2, & 3, 237
Parentes non possunt cogere filios ad tales nuptias, sed libere eas, vel alium statum eligere debent, cap. 79, numero 4, 237
Parochus non potest dispensare in monitionibus requisitis ad matrem, celebrandum, etiam si constituto Synodalis vel Episcopi id sibi non reseruauerit, c. 56, n. 12, 173
Parochus assilens matrimonio absque monitionibus an & quando excusetur, c. 57, num. 8, 176
Parochus regulariter factis denunciationibus in Ecclesia iuxta formam Concilij Tridentini si nullum opponatur impedimentum potest nulla exequuta Ordinarij licentia matrimonio assistere, contrahentibusque matrimonio copulare, c. 60, n. 1, 179
Parochus opposito impedimento potest interdicere matrimonium, non autem de impedimento cognoscere, sed debet rem Ordinario remittere, c. 9, n. 1, 179
Parochus non potest assistere matrimonio frangenti aliorum sponsalium fidem, sed tenetur remittere ad Ordinarium, c. 60, n. 3, 179
Parochus proprius, vel Ordinarius ad impartendam benedictionem nuptiarum quis dicatur, c. 106, numero 5, cum seqq. 300
Parochus cuiusque nubentium potest benedictionem nuptialium praestare, c. 106, n. 8, & 9, 300
Parochus non sacerdos potest excedere licentiam sacerdoti ad assistendum matrimonio tamen non sacerdoti, necetia Ordinarius, c. 62, n. 2, 182, 185
Parochus generaliter, vel specialiter interdictus a sacramentorum administratione an valide matris, assistat, c. 62, n. 2, 187
Parochus absque vero titulo stante communi errore, an valide assistere possit matris, c. 62, n. 2, 187
Parochus ipso iure priuatus beneficio an valide assistat matrimonio, vt in exemplis hic positus, c. 62, n. 2, 187
Parochia propria & dioecesis quae dicatur, cap. 62, numero 30, 187
Parochia acquiritur ratione habitationis quando ea breuis temporis non est, sed in id oppidum se aliquis recepit causa alicuius negotij expediendi, vt acquiritur scholastici in loco studij, famuli, & mercenarij non ad breue tempus locantes operas in domo heri, & hi qui causa pellis aut belli aliquo conu fugiunt, c. 63, n. 19, 191
Parochus delegatus ab Episcopo ad nutum, an valide assistat matrimonio, c. 62, nu. 32, 187
Parochi verba coram quo celebratur matrimonium, non sunt de essentia ipsius, & an peccet parochus venialiter ea omittens, c. 69, n. 3, 206
Parochus assilens matrimonio an possit verba proferre per interpretem coram testibus, c. 69, n. 17, 208
Parochus & testes assilentes matrimonio clandestino absque praemissis denunciationibus peccant grauius & in exteriori iudicio condignis poenis ab Ordinario sunt puniendi, c. 57, n. 9, 233
Parochi poena interessentis matrimonio eorum qui non sunt de sua parochia, 75, n. 25, 224
Parochus alienus, vel alius, qui non est parochus non assilens matrimonio, sed alij licentiam assilendi concedens non incurrit poenam suspensionis nec aliam arbitrio iudicis, c. 75, n. 18, 224
Parochiam duplicem quis habere potest quando in vtraque qualiter habitet, c. 64, num. 1, 98
Parochia duplicem habet, an & quae in qualibet possit matrimonio intrare, & quod vterque parochus ex illis potest audire confessionem eius & administrare sacramenta, c. 64, n. 2, cum seqq. 199
Parochus non potest matrimonio vagorum interesse nisi diligenter

K k y

lucen

INDEX

ligenti inquisitione p[re]missa, & obtemperanti Ordinarij licentia, cap. 65. numero. 6. 200
Idem est in alienigenis sibi habitibus fixum domicilium, ibidem. n. 7
Quod procedit etiam quando alter solum ex contrahentibus vagus aut forensis est, d. c. 65. n. 8. 100. ubi quis etiam licentiam p[re]stare possit, & quid de illis qui de certa parochia intra idem oppidum vel civitatem morantur, dum ad aliam parochiam translati non sunt, sed ad breve tempus alicubi hospitantur, c. 65. n. 2. 100
Parochus vagorum ad assistendum eorum matrimonij erit quicumque parochus, c. 65. n. 10. 200
Quod procedit, etiam in fraudē proprij sacerdotis vagi dereliquissent domicilium, ibidem, n. 11
Parochi delegati quos Episcopi constituunt & ad nuntium ipsius amoveri possunt, & vicecurati a parochis proprietariis insisteri, an possint alteri sacerdoti licentiam assistendi matrimonio concedere, c. 65. n. 18. 102
Parochus tenetur habere librum in quo scribat nomina paritorum baptisim. c. 34. n. 7. 232
Parochus an sit minister sacramenti matrimonij, c. 41. nu. 3. 107
Parochus & testes no[n] est opus, ad valore[m] matrim. contracti per procuratorem, quod videant literas in quibus continetur potestas procuratoris, sed tantum quod mandatum sit sufficientis, & quod exprimat coram eis consensus de p[re]senti, c. 44. n. 100. 39
Parochus triennio suspensus, quia interfuit matrimonio clandestino, si iterum alij matrimonio interfuerit, primo triennio suspensionis durante, an per integrum aliud triennium suspendi debeat, c. 75. n. 19. 224
Parochus suspensus ab officio quia interfuit matrimonio clandestino, an sit suspensus etiam a beneficio, c. 77. numero 24. 214
Parochus suspensus, quia interfuit matrimonio clandestino, an absolvi possit ab Episcopo suo, cap. 76. numero 22. 224
Parochus assistere no[n] debet matrimonio eorum, quorum alter falsus est votum continentis, sed eo non teneri, quia sicte votum, c. 80. n. 4. 179
Ampliat, nu. 5. ibidem.
Et quid quando parochus, vel iudici Ordinario denunciatur impedimentum, ibidem, nu. 6
Parochus vel Ordinarius qui novit impedimentum inter contrahere volentes quid facere debeat, cap. 60. numero 10. 180
Parochi proprij assensu exigunt de necessitate sacramenti ad valore[m] matrim. cap. 62. numero. 1. 183
Parochus proprius virtutis contrahentium est Episcopus, & eius Vicarius generalis, c. 63. n. 1. 184
Parochus alienus virtute Bullę Cruciatę non potest eligi ad assistendum matrimonio, capite 63. numero 3. 184
Parochus proprius alterius contrahentis sufficit quod assistat matrimonio pro eius valore, saltem si sit parochus illius contrahentis, in cuius parochia celebratur, imo etiam si extra parochiam vel diocesim celebratur matrimonium, & an ad hoc requiratur licentia Ordinarij vel parochi loci in quo matrimonium celebratur, & an peccet putandus que sit parochus proprius assistens matrimonio absque p[re]dicta licentia, cap. 62. numero quarto, cum sequentibus, 284
Parochus proprius assistens matrimonio, an debeat esse sacerdos necne, c. 62. nu. 15. 185
Parochus etiam nisi non sit sacerdos potest licentiam concedere suis parochianis confidendi alieno parochio, sicut eam quoque concedere potest recipiendi Eucharistiam a Religioso, c. 62. n. 18. 185
Parochus an possit & debeat interesse matrimonio heremaphroditorum, cap. 119. numero secundo, cum sequentibus, 337
Partus sequitur ventrem quoad Conditionem matris, c. 93. n. 6. & 7. 271
Pater qui in necessitate filium suum ex concubina baptizat non potest eam ducere in uxorem, cap. 100. numero 12. 287
Pater si promittat alicui in uxorem filiam suam Mariam, & casu quo nequeat eius uxorem, ad quid teneatur, cap. 16. n. 4. 43
Pater promittens arras pro filia, an eas amittat si faciat quod quid in se fecit, vel matrem, celebretur, cap. 18. numero 21. 49
Pater quando filie legavit ducenta pro ea maritanda, vel pro sua dote, quam pater in vita sua posset maritari, datus sibi

solis centum, an possit tunc filia ab hereditate patris alia centum residua sibi petere, vel non, cap. 20. numero 29. 62
Pater quid possit facere cum filio matrimonio contrahente contra ipsius voluntatem, c. 92. n. 5. 270
Patres impediunt inuicem matrimonium filiorum an incurant excommunicationem, & quid de alijs habitibus jurisdictionem externam, c. 79. n. 11. & 11. 317
Pater quando filiam matrimonio collocat tenetur eam dotare, etiam si ei dotem non promiserit tempore matrimonij, c. 80. n. 6. & 7. 339
Idem est si filia nupsit cum patris consensu cum modica, & minus competenti dote, quia potest augmentum petere, c. 80. n. 8. 339
Pater tenetur filiam dotare, etiam si ei alimenta p[re]stare non tenetur, quando est diues, c. 80. n. 9. 339
Pater filie monasterium ingrediendi tenetur dotem constituere, c. 80. n. 10. 339
Et idem est respectu filij volentis ad sacros ordines promoveri, c. 80. n. 11. 339
Pater an tenetur dotare filiam maiorem 21. ann. ipso invito nubentem, c. 80. n. 12. 239. & quid in filio eiusdem ætatis nubente invito patre, ibidem, n. 13
Pater potest in ereptione paterna cogere filiam ad certum matrim. c. 99. n. 5. 237
Peccatum mortale non est contrahere sponsalia inuicem ante septennium, si tunc est in matrimonio contracto ante ætatem legitimam, c. 2. n. 11. & 16. 9
Pensionis Ecclesiasticę, an vacent per contract. matrim. c. 97. n. 9. 180
Persona maiores, & negotia maiora veniunt in mandatis procuratorum & in contrahibus, & alijs rebus, licet nominentur minores, vel minores, c. 4. n. 91. 137
Peruersio ordinis quando de substantia non est, actum non vitiat, c. 95. n. 12. 276
Pena arbitraria imponenda est sacerdoti beneficiati secundas nuptias in casu non permisso, c. 108. n. 19. 301
Pena, de qua in authentica, cui relicto, C. de indictione viduit. toll. aduersus viduam secundo nubentem infra annu[m] luctus, an sit hodie correcte per Ius Canonicum, c. 108. n. 10. cum seqq. 306
Pena noua minor a lege imposta corrigi grauiorem anti quam: scilicet in pena noua imposta a iudice, c. 75. n. 17. 224
Pena an adijci possit in sponalibus, & matrim. pro firmiori obligatione, & per totum cap. deciditur negative, c. 17. n. 1. 43
Amplia vt procedat non solum quando pena apponitur per ipsos sponso. sed etiam per eorum cõsanguineos quando militar, eadem ratio probabilis, vt in n. 2.
Secundo ampliat, vt procedat etiam quando pena ponitur inter multum asseritos ipsi sponso amicitia, existente eadẽ probabilis ratione, vt in n. 3. 44
Tertio ampliat, vt procedat etiam quando promittentes penam graue damnum inferre possunt contrahentibus, nisi contrahant, vt in n. 4. ibidem.
Quarto ampliat, vt procedat etiam si pater sit modica accenta contrahentium dignitate, vt in n. 5
Ampliat etiam alijs modis nu. 6. cum seqq.
Pena adiecta de matrim. contracto dissolucendo non valet, c. 17. n. 6. 44
Pena, qua mulier promittit se alicui non nupturam non valet, c. 17. n. 7. 44
Pena adiecta favore matrim. nempe quod vir non tenebit concubinam, valet, c. 17. n. 8. 44
Pena ad iecta matrim. per alios quando nulla imponitur necessitas contrahendi matrimonium, an valet, c. 17. nu. 9. 44
Pena adiecta matrim. inter omnino extraneos vt hic, bene valet, c. 17. nu. 10. 44
Pena adiecta pro sponsum extraneo, nisi perfecterit sponsalia, non valet, c. 17. n. 11. 44
Pena promissa ab extraneo contrahenti sponsalia valet, c. 17. n. 12. 45
Pena adiecta sponalibus, an valeat quoad id quod interest, c. 17. n. 13. 45
Pena promissa inter extraneos, si Petrus non duxerit Mariam, an valeat, c. 17. n. 13. 45
Pena adiecta sponalibus, vel matrimonio sponte soluta, an sit restitucnda, c. 17. n. 15. cum seqq. 45
Pena promissa in contractu sponalibus, an firmetur iuramento, c. 17. n. 15. cum. seqq. 45
Pena promissa in sponalibus est contra bonos mores naturalis, c. 17. nu. 10. 45

R E R V M.

Pena dupli vel quadrupli adiecta dationi arrarum, an debeatur, c. 19. nu. 17. 8. & quid in foro conscientie, n. 10. 43
Pena conuentionalis an debeatur in foro conscientie, c. 18. n. 19. 49
Pena consistens in luto non requiring adiecta a contrahentibus sponsalia, an valeat, vt in exemplo hic posito, c. 20. n. 2. 48
Pena imposta viduz secundo nubenti infra annu[m] luctus sunt correcte Iure Canonico, tui est standum etiam in foro seculari, c. 108. n. 2. 6. & 8. 306. & Iure Regio ide[m] dispositum est, vt in n. 3. 306
Pena imposta viduz secundo nubenti infra annum luctus sunt correcte Iure Canonico, quatenus parte anni nuba, ca. 108. n. septimo, 306
Pena imposta mulieri secundo nubenti infra annum luctus in filiorum fauorem, non sunt correcte Iure canonico, c. 118. n. 21. 308
Pena mulieris secundo nubentis infra annum luctus que sunt correcte, & que non Iure Canonico, intelligendę sunt de tercijs, & vterioribus nuptijs, c. 108. n. 21. 308
Pena secundo nubentium non sunt correcte Iure Canonico, quatenus comprehendant viduam fornicantem, ca. 110. n. 1. 321
Pena conuentionalis de stylo Carie non fit condemnatio nisi quatenus interest, cap. 18. n. 200. 49
Pena conuentionalis debitor dum a se non petitur, an possit eam p[re]scribere, & quo tempore, cap. 18. n. 21. 49
Pena vel arrę an promitti possint in matrimonio spirituali, vel ingressu Religiosis, c. 22. n. 3. 68
Pena imposta viduz luxuriose viucentium debentur in foro conscientie ante condemnationem, c. 110. n. 3. 22
Pena imposta transeuntibus ad secundas nuptias, an Iure Canonico sicut correcte, c. 111. n. 2. 323
Pena imposta a testatore contrahenti Iuz voluntati debeat ante condemnationem, & exemptionem in conscientia, c. 111. n. 3. 323
Penitentis matrimonij, vel sponsalium sub conditione si Papa dispensauerit contractum, tenetur refundere alteri parti volenti stare contractu[m] expensas dispensationis, cap. 78. n. 3. 26
Penitere non licet a contrahibus conditionalibus ante conditionis euentum, c. 113. n. 2. 275
Pignora pro fecerit matrimonij contrahendi an interuenire possint, c. 22. n. 2. 68
Pluralitas vtorum final & eodem tempore est prohibita, c. 106. n. 1. & 2. 299
Potens ad contrahendum quando quis dicatur arbitrio iudicis relinquatur, c. 63. n. 6. 198
Potentia feminandi intra vas mulieris, an requiratur ad valore[m] matrim. ita vt non sufficiat potestas penetrandi, ca. 112. n. 7. 323
Preces importunę, an & quando intuciant iustum metum, ca. 97. n. 17. 245
Precum veritas de quibus in dispensatione matrim. quomodo verificanda sit, c. 112. n. 10. 365
Precum veritas de qua in dispensatione ad contrahendum matrimonium, quo tempore interuenire debeat & probanda sit tam de iure quam de stylo, c. 116. n. 1. 360
P[re]sentia in materia donationis vel promissionis matrimonij non p[re]sumitur nisi probetur, c. 6. n. 3. 24
P[re]sentia non requiritur ad sponsalia contrahenda in casu de quo hic, c. 6. n. 7. 24
P[re]sumptio iuris tatum admittit probationem in contrarium, c. 2. n. 33. 10
Præiudicia, & indulgentie virtute Bullę Cruciatę concessa, & alia de quibus hic non expiant morte Papę ea concedentis, c. 115. n. 14. 360
Probari incontinenti dicitur quando intra triduum probatur, c. 29. n. 4. 50
Proclamaro contra matrim. que tempore fieri debeat, c. 120. n. 8. 449
Promissio facti alieni obligat etiam in foro conscientie, ca. 14. n. 13. 40
Promissio facti alieni obligat etiam hodie attento Iure Ciuili, & in his Regnis attentat. 2. tit. 16. lib. 5. nouę collectionis Regiz, c. 14. n. 4. 40
Promissor facti alieni, si obserauerit recte quod promissit, liber erit a pena, & interesse, c. 14. n. 6. 40
Quod procedit etiam si promiserit alterum futurum cum effectu, ibidem, numero 7. cum seqq. ubi limitatur aliquibus modis.
Promissio interna tantum homini facta non obligat sec[un]da Iuris positiu[m] dispositione attento solo Iure naturali, c. 4. n. 5. 17

Promissio Deo facta matrimonij contrahendi est si, nisi alij veltur circumstantijs inuicem est, cap. quarto, numero 6. 17
Promissio simplex matrimonij non mutua ab altero tantum acceptata absque reprobatione, an obliget culpa lethali, an vero veniali, c. 3. n. 7. cum seqq. 20
Promissio matrimonij facta absenti, an obliget irrevocabiliter ante absentis acceptationem nemine pro eo acceptante te, seu stipulante, & quid si tertius eius nomine suscipitur vel acceptet, capite sexto, n. 3. cum seqq. 13
Promissio facta absenti, ante illius acceptationem potest reuocari, c. 6. n. 4. 25
Procurator constitutus ad contrahendum matrim. non debet excedere fines mandati, alias matrim. erit nullu[m] vt in exemplis hic positis, c. 43. n. 39. 113
Procurator ad contrahendum matrim. cum certa quadam summa, non potest alium in sui locum substituere, nisi hoc sibi concedatur specialiter a domino, c. 43. n. 4. 110
Procurator datus ad contrahendum matrimonium quibus verbis vti debet cum illud contrahit, cap. 43. numero 18. 113
Promissio matrim. facta p[re]senti & tacenti non potest reuocari, c. 6. n. 7. 24
Promissio matrim. facta infanti absenti per maiorem septennium, non potest reuocari, c. 6. n. 10. cum seqq. 24
Promissio matrimonij facta absenti ad sui irrevocabilitatem, an requiratur quod ipsa intretur ab eum per certum nuntium, vel epistolam, c. 6. n. 3. cum seqq. 24
Promissio de matrimonio contrahendo facta absenti aliquo stipulanti vel acceptanti pro eo, an possit reuocari, c. 6. nu. 17. 25
Promissio facta de matrimonio contrahendo ab homine irato, aut alio passionis motu subito pericito non valet, c. 7. n. 8. 26
Promissio sponsalium quando fit animo promittentis non tamen se obligandi, an vera sint sponsalia, & in foro conscientie obligent, & quid in promissione matrimonij iuramento stabilita, c. 9. n. 2. & 3. 39
Promittens factum alicuius non satisfacti fidei p[re]stite, si fidei, & simulate id adimpleat, hoc est, per cumplimiento, ca. 14. n. 10
Promissio pena inter extraneos si Petrus non duxerit Mariam, an valeat, vide verbum pena promissio.
Promittens sub certa pena Titium fidei iudicem, & alibi omni diligentia noli Titium fidei iudicem, licet promissor exiustetur a pena sed non alio fidei iudice, quod tunc p[re]stando, c. 14. n. 10. 40
Promittens sponsalia prius monendus est, quod si renuat si dem adimplere, cogendus est censura Ecclesiastica, nisi, vt hic, c. 15. n. 2. 41
Promittens sponsalia nullo p[re]missio tempore, nec conditione quando cogendus sit idem adimplere, c. 15. n. 3. 42
Promittens, aliquam ex pluribus se ducturum, quid si postea vnam ex eis carnaliter cognoscit, c. 16. n. 5. 43
Promittens vir inagnas arras ca ratione, vt amplia sibi dos promissa sit, aliter minores arras promissurus, an teneatur arras promissas, dote non soluta: vide verbum arras.
Promittens generaliter vnum scilicet cum animo se obligandi si id omittat an delinquat moraliter, c. 5. n. 15. cum seqq. 28
In promissione simplici que fit materia grauis, c. 5. nu. 30. 28
Si quis promissit alicui acceptanti contrahere matrim. obligatur ad id contrahendum non ex vi sponsalium sed ex vi simplicis promissionis acceptate, c. 5. n. 31. 19
Limita si alter post acceptationem diu distulerit reprobationem, & matrimonium perfecterit, c. 5. numero 4. 19
Si promissor ad complendum suam fidem de matrimonio contrahendo tempus adiecit, an obberetur ex lapsu temporis, alligati, c. 5. n. 5. 20
Promittens femine se eam ducturum, quam putabat virginem esse, an teneatur hoc adimplere si ipsa virgo non erat, etiam si iuramento firmasset suam promissionem, cap. 10. n. 11. 33
Promittens fidei matrimonium femine, eamque deslorans, ad quid teneatur, si promissionem suam adimplere non potest, quia facris initiatus est, vel alteri matrimonio copulatus, c. 10. n. 12. 34
Promittens fidei matrimonij puellę, & volens eam se deceptam docere, parentes autem id renuunt ad quid teneatur, c. 10. n. 13. 34
Promittens vere matrim. non tenetur seruire fidem ob aliquam causam, vt quia altera fornicata est, &c. vt hic, ca. 10. nu. 24. 36

INDEX

Promittens matrimonium pro absente ad quid teneatur, c. 14. n. 1. 39
Promittens factum alienum iure Canonico ad quid teneatur, c. 14. n. 2. 40
Proprius parochus ad contrahendum matrimonium dicitur illius loci, in quo contrahentes habent animum permanendi, sed si habeant ad tempus residendi ad proprium domicilium, c. 63. n. 6. 189
Protellatio precedens alterius coniugii nullitatis consensus per quoscunque verba ad se praestandi, an sufficiat ad irritandum matrimonium, postea subsequutum, cap. 31. num. 1. cum seqq. 163
Protellatio metus etiam facta ad hoc ut valeat debet esse cadentis in constantem virum, alias fecus, quod procedit non solum quando protellatio fit adversus eum qui metum illaturum timeat ad matrimonium contrahendum, sed etiam adversus certium, qui metum non inferret, & hoc favore matrimonij quia summam libertatem requirit, c. 52. numero, 6. cum seqq. 163
Protellatio facta in ipso actu matrimonij adversa parte praesente, & non contradicente, probatur metus ex ea, c. 52. n. 9. 164
Protellatio dissensus ad matrimonium contrahendum ad forum exterius est necessaria, locus quoque forum animae, c. 32. nu. 11. 164
Protellatio vnius ex contrahentibus matrimonium facta, non valet in praedictum alterius absque eius consensu, c. 43. n. 2. 115
Protellatio coniugis ante matrimonium affirmantis, se nolle per quoscunque verba postea ad se referenda matrimonium contrahere, an sit sufficiens dissensus iudicium, cap. 49. num. 32. 160
Promissores Capituli sede vacante quibus fuit commissum dispensatio potuerunt eam expedire, c. 23. n. 4. 196
Proximus pubertati quibus dicitur, c. 3. n. 4. 6. & 47. 198
Puberis reclamatio de sponsalibus ad se contractis ante pubertatem coram quo fieri debeat, c. 29. n. 7. 80
Puberes qui dicantur ad contrahendum matrimonium, c. 63. n. 4. 196
Pubes si post 14. annum habilis non sit, hoc est, potens ad copulam, an possit contrahere matrimonium, c. 63. n. 4. 197
Pubes cum impubere contrahens matrimonium nunquam resistere potest, c. 29. n. 8. 80
Puella virgo petita in matrimonium contra voluntatem parentum, vel alicuius cui quibus casibus, ubi, & apud quem deponenda est atque constituenda, ut plena libertate fruatur, & de praesenti observanda in proposito, & quanto tempore remanenda si in deposito, cap. 37. num. 1. cum seqq. 93
Pupillus sicut sepulchrum eligere, nec parochiam mutare, ita nec sua voluntate potest domicilium constituit, c. 63. n. 9. 190. & n. 34. 194
Purgatio mortis aeterno iure Canonico est licita etiam in casibus in quibus alias iure Civili locum non habebat, dummodo ius alterius non sit factum deterius, cap. 19. num. 52. 56

Quando actus suos est a parte rei contra iustitiam nec retinendi obligationem inducit, & nihil refert an bono vel malo animo fiat ad restitutionis obligationem producendam, c. 19. num. 4. 326

Raptor feminae, ut cum alio contrahat matrimonium, an incurrat poenam Sancti Concilii Tridentini, cap. 86. numero 10. 256
Raptor debet quae patri poenas iure communi impostas, moderate tamen, c. 86. n. 2. 257
Raptor feminae ad matrimonium contrahendum, si ipsam ducat uxorem, an liberetur ab infamiae poena de qua in Concilio Tridentino, c. 86. num. 16. 257
Raptus iure Civili aeterno dirimebat matrimonium inter raptores, & raptam celebratum, c. 86. n. 1. 255
Raptus ab initio nascentis Ecclesiae non dirimebat matrimonium, nisi quatenus consensus deest raptus, c. 86. numero 2. 255
Raptus iure Canonico antiquo, & noniori, an interdicitur, cap. 86. numero 3. 255. & n. 4. refertur intellectus cap. 86. de raptoribus.

Raptus alienae sponsae, an hodie impediat matrimonium, cum ea vel alia, c. 66. n. 5. 255
Raptus de quo in Sancto Concilio Tridentino, an requiratur traditio, nempe de loco ad locum, c. 86. n. 9. 256
Raptus hodie aeterno Sancto Concilio Tridentino quoad impediat matrimonium, c. 86. n. 6. cum seqq. 256. & ipsius Concilij intellectus.
Raptus poena, an requiratur copulam, c. 86. n. 11. 256
Raptus poena, an habeat locum sequuta poenitentia rapientis antequam perueniat ad locum ad quem rapiebatur, c. 86. n. 13. 256
Raptus poena, an habeat locum aeterno Sancto Concilio Tridentino, quando ipsa volens abducta fuit, cap. 86. numero 12. 256
Raptus importunis precibus factus, aut si femina conducto pretio extrahatur, an sit puniendus eisdem poenis, c. 86. nu. 14. 256
Raptus poenae non est locus, si virgo consentiens ignorantibus tamen parentibus abducatur, & quid quando femina volens iniuris parentibus abducitur, c. 86. numero 16. & 17. 257
Raptus cuiuscunque mulieris, an comprehendatur in decreto Concilij Tridentini, c. 86. n. 21. 257
Raptus propriae sponsae de futuro reclamantis parentibus, non comprehenditur sub decreto Sancti Concilii Tridentini, de hoc agitur, c. 86. n. 22. 257
Raptus poena an habeat locum in femina virum volentem rapiente, c. 86. n. 23. 257. & n. 20. 258
Raptus ad matrimonium contrahendum quia poena puniatur iure Communi, & de alijs circa intellectum l. vnic. C. de raptu virg. remissus, c. 86. n. 27. 258
Raptus poena de qua in Sancto Concilio Tridentino locum habet, ubi ipsum est receptum, alias imponitur poena iuris Communi, c. 86. n. 29. 258
Raptus poena, an habeat locum in femina rapiente virum ad matrimonium contrahendum, c. 86. n. 30. 258. & an sit nullum matrimonium contractum cum iuvene rapto violenter, ibidem.
Ratibabitio occisionis coniugis vna cum adulterio sufficit ad impedendum matrimonium, cum superioret, ca. 107. num. 8. 297
Ratione vna ex duobus assignata ad quaecunque dispositio cessante non ob id cessat dispositio altera ratione remanente, c. 90. n. 2. 294
Ratio differentiae quare consuetudo possit non impedimenta matrimonium inducere, non vero induci a iure Canonico tollere, c. 101. n. 3. 388
Ratio generalis legis dispositio in casu speciali extenditur ad omnes casus in quibus ratio debita potest applicari, c. 93. n. 30. 116
Redditus annui de iure reputatur, & censetur esse inter bona immobilia, etiam si sint census redimibiles, c. 130. nu. 5. 374
Reipublice interest quod multis ex legitimo matrimonio praecreant augetur, c. 21. n. 2. 63
Relaxatio iuramenti, vel auctoritas iudicis an sit necessaria ad dissolvenda sponsalia de futuro, c. 35. numero 1. & 2. 89
Religiosi habentes licentiam audiendi confessiones, an & quomodo possint eas audire extra diocesam licentiam concedentis, c. 42. n. 14. 187
Relictum alicui sub conditione si non nupserit, an possit in foro conscientiae peti, an habitum secure teneri si nuptias contraxerit, c. 28. n. 1. 57
Renovatio procuratoris tacita, ad hoc ut sit sufficiens quomodo debet apparere, c. 43. n. 2. 6. 115
Renovatio Vicarij generalis quomodo sit intimanda, c. 68. nu. 23. 205
Restitutio dotis: videtur verbum dos
Rogatus ab vrbis cultoribus, num veniat ex tali loco, quem falso putare peste infectum esse, potest iurare ex eo se non venire, intelligendo ex eo infecto, c. 10. n. 3. 36
Rumor impediendi non sufficit ad impedendum matrimonium, & quae differentia sit inter famam, & rumorem, c. 36. num. 16. 92

Sacramenta nouae legis conferunt gratiam, cap. 39. num. 4. 58
Sacerdos secundas nuptias benedicens in casu non permisso quia poena puniatur, c. 106. n. 16. 301
Scientia esse potest speculativa, & practica, & quae sit vna quaeque

RERVM.

Quaeritur harum, c. 49. n. 5. 137
Scientia opinio, seu dubitatio speculativa, quando adest, licet tunc est aliquando contrarij operari, ut hic, c. 49. n. 26. 137
Scientia non praesumitur alicui facti, sed potius ignorantia, c. 96. n. 15. 267
Scientia eorum quae committere innotescunt praesumitur, cap. 90. n. 18. 266
Secreta tenetur manifestare quis, quando petuntur tantum ad peccati remedium, & quid quando quis ea accepit sub confessionis secreto naturali, non vero in confessione sacramentali, c. 59. n. 7. 178
Separatio matrimonij ex causa fornicationis quomodo regulatiter fieri debet, fallit tamen in pluribus casibus, ut hic, cap. 119. n. 11. cum seqq. 372
Separatio matrimonij quoad toram, & mutuum cohabitationem ex causa fornicationis vxoris locum non habet, quando vir etiam similiter fornicatus est, c. 119. n. 13. 372
Nec quando ipse vxorem profuerit, ibidem.
Nec quando mulierem alteri nupsit propter longam viri absentiam credens esse mortuum ibidem.
Nec quando latenter ab aliquo cognita sub specie viri lectum subintrante bona fide ex parte coniugis, ibidem.
Nec quando fuit vi oppressa ibidem.
Neque si post adulterium perpetratum reconciliavit eam sibi carnaliter cognoscens, ibidem, n. 16. ubi de intellectu harum limitationum agitur, 372
Separatio tori ubi ob seuitiam coniugis, c. 119. n. 28. 373
Separatio matrimonij cum petatur coram iudice Ecclesiastico causa adulterij, quae praxis seruanda est: vide verbum adulterium.
Separatio ut fiat quoad toram, & mutuum cohabitationem ex causa fornicationis, quae probatio necessaria sit, cap. 119. n. 13. 370
Septennium ad sponsalia de futuro valide contrahenda a iure requisitum, an requiratur quod sit omnino completum, nec ne, c. 90. n. 2. 6.
Semen ferreum, an sit necessarium ad generandum, cap. 54. n. 23. 168. & cap. 111. n. 8. 316
Semina pars viri intra vasa mulieris, licet non totum, an sufficiat ad matrimonij valorem, c. 112. n. 9. 326
Senes possunt valide contrahere matrimonium, c. 112. n. 1. 316
Et quid de senes decreuit, ibidem, n. 13
Et quid in femina quaequiritur vetula, ibidem, n. 14
Et quid in senes adeo exhausto, ut omnino impotens sit, ibidem, n. 15
Sententia lata in causa matrimoniali non transit in rem iudicatam, c. 115. n. 12. cum seqq. 333
Sententia iudicis nulla requiritur ad declarandam illegitimitatem filiorum, ex clandestino matrimonio nullo genitorum, cap. 71. n. 9. 214
Serui adscriptij qui sunt, c. 90. n. 2. 166
Serui licite possunt iuribus dominis matrimonium contrahere, c. 94. n. 1. cum seqq. 69
Serui vxorati contra voluntatem dominorum, cui potius obedire teneantur occurrere necessitate domini, & vxoris eodem tempore perentis debent, c. 91. n. 7. 270
Seruus contrahens cum ancilla credens eam esse liberam valide contrahit, c. 90. n. 2. 166
Seruus contrahens matrimonium, sciente domino, an efficiatur liber, c. 91. n. 6. 167
Sigillum confessionis sacramentalis obligat etiam respectu poenitentiae, c. 60. n. 11. 180
Signa impotentiae tria sunt, ut hic, c. 102. n. 3. 338
Signa certa impotentiae quando adfunt, non est amplius expectandum, & femina quoquecumque tempore audienda est, cap. 120. n. 30. 341
Signum euidentis frigiditatis est, quando ratione eius fuit vir separatus ab alio matrimonio, c. 110. n. 3. 339
Solemnitas quoad agitur de medico praedictio praesumitur spatio 10. annorum, si vero agitur de magno praedictio spatio 30. annorum, cap. 71. n. 13. 212
Spiritalis cognatio vna tamen nullat in patris ecclesiastici, & baptisimi simul, c. 84. n. 4. 251, vide verbum cognatio spiritualis.
Sponsa de futuro, & sponsa de praesenti in quibus differant, c. 1. n. 4. 2
Sponsa de futuro aliquando in iure appellatur vxor, cap. 1. n. 6. 2
Sponsa de futuro non comprehenditur in materia odiosa, secus vero in materia fauorabili, c. 1. n. 9. 2
Sponsa de praesenti nondum cognita decedente, an comprehendatur sub statu praecipui, ut vxore decedente absque liberis, vir dotem vel partem eius inepret, cap. 1. n. 3

Sponsa de futuro vi praesenti cognita carnaliter ab adu, an dicitur soluantur sponsalia, c. 31. n. 3. 89
Sponsa duodecim si transeat ad religionem quo tempore exspectari debeat ad profectum, c. 14. n. 11. 167
Sponsa a sponso non vi cognita, sed metu cadente in constantem virum, an possit ingredi religionem, c. 54. n. 2. 9. 169
Sponsa vel vxor potest ardas promittere sponso vel marito, ob aliquam infamiam casum, dummodo non excedant decimam partem bonorum eas promittentes, c. 19. n. 16. 51
Sponsalia impuberum verbis de praesenti contracta, an transeant in maxime de praesenti, si traditio nunc fiat post Concilium Tridentinum coram parochio, & testibus aduertentibus id fieri cum intentione contrahendi, c. 63. n. 27. 193
Sponsalia metus cadente in virum constantem inita, an sint valida, & quid si metus sit leuis, c. 79. n. 46. & 47. 232
Sponsalia de futuro, an hodie post Concilium Tridentinum subsiquuta copula efficiantur de praesenti, maxime si intersit parochus & testes, c. 81. n. 11. 242
Et quid si conditio sit de terra dote constituenda, c. 31. num. 13. 42
Sponsalia contracta in diem, nempe contraham tecum abhinc vno anno, an sint valida, & obligent, c. 82. n. 37. 247
Sponsalia de futuro inter raptores, & raptam non valent, c. 86. n. 24. 157
Sponsalia si communi consensu dissoluantur, sunt nulla, ac proinde ex eis non oritur iustitia publicae honestatis impedimentum, c. 103. n. 11. 298
Sponsalia contracta ab impuberibus quando inducant impedimentum iustitiae publicae honestatis, vel no, c. 103. n. 12. 292
Sponsalia inter fidelem, & infidelem an valeant ea condicione, si hic conuertatur, c. 104. n. 5. 295
Sponsalia contracta inter fidelem, & haereticum vel apostatam sunt nulla, c. 104. n. 9. 295
Sponsalia tripliciter soluantur, ut hic, c. 1. n. 1. cum seqq. 1
Sponsalia sunt futurarum nuptiarum promissa, c. 1. n. 2. & 3. 1
Sponsalia ut contrahantur quae ardas requiratur, vide verbum ardas.
Sponsalia de futuro vltima die septennij incepta contrahi possunt, imo sufficit etiam si duo, vel tres dies septennij deficiant, imo in medio septenni anni, cap. 1. numero 5. cum seqq. 7
Sponsalia de futuro in quascunque arate contracta valent, si via ordinaria, vel miraculose vltis ratum acceleretur, ca. 8. n. 9. 8
Sponsalia non sunt contracta ante septennium, nisi probetur contrahentes esse doli capaces, septennio vero completo contracta sunt valida, nisi probetur non esse eos doli capaces, c. 2. n. 1. 8
Sponsalia contracta ante septennium si nulla sint post septennium conualescunt ex ratificatione expressa vel tacita, cap. 2. nu. 13. 8
Sponsalia inualida contrahere non est peccatum mortale, cap. 2. n. 15. 9
Sponsalia de futuro quibus modis contrahantur, c. 3. n. 1. 10
Sponsalia de futuro post Concilium Tridentinum obligent, etiam solemnitate non obseruata, c. 4. n. 1. cum seqq. 16
Sponsalia de futuro clandestina sunt omnia licita ex se absque culpa, c. 4. n. 2. 17
Sponsalia de futuro sunt valida licet contrahentes disparis sint valde genere vel diuitijs, dummodo contrahens conscientius sit conditionis alterius contrahentis, c. 4. n. 3. 17
Limita si scandalum magnum ex eo matrimonio probabiliter timeatur, c. 4. n. 4. 17
Sponsalia valida sunt, si tempore promissionis matrimonij vterque sit in Ciuitate eadem, vel loco & eodem die, & coram eisdem testibus, alter alteri praedictam promissionem matrimonij fecerit, licet simul praesentes non sint, cap. 6. n. 9. 24
Sponsalia erunt, si quando tractetur de matrimonio contrahendo viro promittente matrem, femina requisita manum dedit ad fidem recipiendam, c. 12. n. 7. 37
Sponsalia contracta per parentes pro filijs expressis conscientibus, vel tacite si praesentes fuerint nec contra dixerint, obligant in vtroque, & quid in extraneis, cap. 13. numero, 1. 2. 9. & 10. 38
Sponsata vni, hoc est, sponsa promissa, de iure cuiuslibet alteri nubere non prohibetur, sed iure canonico, & quoad forum conscientiae est correctum, c. 15. n. 1. 41
Sponsalia non sunt quoties pater promittit, se vnam ex filiabus indeterminate daturum & ipsa conscientiam, neque oritur ex eo publica honestatis impedimentum, verum in hac specie illis conscientibus electio erit promissoria, cap. 16. n. 1. 42

INDEX

Et quid si ante electionem patris omnes eius filii, excepta vna, sint mortui, an eam teneatur dare patri in foro exteriori, & conscientia, ibid. num. 1. & 3.
Sponsalia de futuro priora dissoluantur matrim. de presenti contracho cum alia personis, etiam si prima sponsalia essent iurata, c. 27. nu. 1. 78. praterquam si matrimonium fuisse irritum, ibid. n. 2.
Sponsalia, an obligent post solum matrimonium, cum alia persona contracta, c. 27. n. 3. 78.
Sponsalia de futuro per copulam subsequuntur transibant in matrim. hodie secus attento Concil. Trid. c. 27. n. 4. 78.
Sponsalia priora de futuro non dirimuntur per secunda etiam sequuta copula, & hoc attento eodem S. Concil. Trid. c. 27. n. 5. 78. ubi num. 6. dicitur quomodo intelligendum sit limitatur n. 78.
Sponsalia posteriora iuramento confirmata an derogent prioribus absque iuramento contractis, c. 28. n. 1. 79.
Sponsalia priora, si ante celebratum matrimonium cum priora dissoluantur, an teneatur prior sponsus ad posteriora, cap. 28. n. 2. 79.
Sponsalia de futuro etiam iurata, dissoluantur per fornicationem subsequente sponsi, vel sponsae, & quid per tactum impudicum, amplexus, & oscula, c. 31. n. 1. 83.
Sponsalia de futuro an dissoluantur viriisque fornicatione, c. 31. n. 4. 84.
Sponsalia de futuro, an dissoluantur fornicatione spirituali, vel si alter sponsus in haereticum incidit, affirmatur, c. 31. n. 1. 84.
Sponsalia de futuro, an dirimantur per impedimentum dirimens superueniens, & quid de impediente tantum, c. 32. n. 1. & 2. cum seq. 84.
Sponsalia de futuro etiam iurata dissoluantur sedate notabili superueniente, secus si tempore contractus iuratae, c. 32. n. 1. 84. ubi n. 4. dicitur quomodo hoc intelligatur.
Sponsalia de futuro, an dissoluantur, si sponsa tempore sponsalium pulcherrima esset, postea vero efficiatur notabiliter deformata, c. 32. n. 5. 85.
Sponsalia de futuro praecedentia ad dissoluenda, est sufficiens causa notabilis, morti asperitas vel caecitas, quoties de nouo cognoscitur, c. 33. n. 1. 86.
Sponsalia de futuro dissoluantur ob graves & capitales iniuriam inter sponsos ortas, c. 33. n. 2. 86.
Sponsalia de futuro, an dissoluantur ob paupertatem superuenientem, c. 33. n. 3. cum seq. 86.
Sponsalia de futuro dissoluantur ob notabile inconueniens, vel nouam causam, quae a principio exiit, ea contra hi impediret, & procedit etiam, an dissoluantur ob paupertatem superuenientem, c. 33. n. 6. & 7. 87.
Et procedit etiam, si praedicta noua causa superueniat postquam sponsus fuerit in forma implendi praedicta sponsalia, ibid. n. 8. non tamen sufficeret defectus solus magne pulchritudinis vel in numero 10.
Sponsalia de futuro ex causis praecedentibus notis dissolui non debent, c. 34. n. 1. 88.
Secus si erant ab altero probabiliter ignoratae, ibid. n. 2. veluti ob fornicationem praecedentem sponsa a sponso ignorata, ibid. n. 3.
Idem dicendum est, si sponsus putabat sponsam esse virginem quae vidua esset, ibid. n. 3.
Et quid si sponsus nouit eam viduam, ignorauit tamen praecedentem fornicationem, ibid. n. 4.
Et quid si sponsus conficius erat sponsam impudicam esse & infamem ob fornicationem, ut in n. 5.
Et superiora procedunt etiam si praedicta sponsalia iurata sint, ut in n. 6. secus est in fornicatione sponsi praecedente ipsa sponsalia, ibid. n. 7. 88.
Sponsalia de futuro, an, quibus casibus ex causis iustis praecedentibus dissolui possunt, hoc fiat ipso iure, vel alias, c. 34. n. 8. 88.
Sponsalia de futuro propria autoritate dissolui possunt, imo dissoluantur per ingressum Religionis, vel per contractum matrimonij, cum alio postea celebrati, c. 35. n. 3. 89.
Sponsalia de futuro vbi est certitudo causa & facti ex natura rei dissoluantur absque aliqua autoritate iudicis, nisi ratione scandalis vitandi, c. 35. n. 4. & 5. 90.
Limitatur, n. 6. & 7. 90.
Sponsalia de futuro, an hodie per copulam subsequuntur transcant in matrim. de presenti, c. 40. n. 1. cum seq. 103.
Sponsalia de futuro, an & quando mutuo contrahentium consensu dissoluantur etiam iurata, c. 24. n. 1. cum seq. 73.
Vbi etiam quid quando quis requirit alterum, & hic nolit, ibid. n. 2. 73.
Sponsalia certo tempore contrahenda, an eo transacto dissoluantur, & quid in dubio, c. 24. n. 6. cum seq. 73.

Sponsalia an dissoluantur per ingressum Religionis professione non sequuta, c. 25. nu. 1. & quid si sponsalia sunt iurata, ibid. n. 2. 74. & 75.
Limitatur nisi necessitas aut commoditas, & utilitas sequeatur alteri ex contrahentibus, ibid. n. 3. 75.
Sponsalia iurans, si postea Religionis voto se firmiter, an possit licite matrim. inire animo firmo ingrediendi Religionem, c. 25. n. 4. 75.
Sponsalia iurans nullo modo astrictus voto, an possit matrim. inire, animo ingrediendi Religionem antequam consummet, c. 25. n. 5. 75.
Sponsalia contrahens, & sub ea ipse virginem deslorans, an possit Religionem ingredi, c. 25. n. 6. 76.
Sponsalia de futuro an dissoluantur voto simplici castitatis postea emisso, c. 26. n. 1. cum seq. 77.
Sponsalia de futuro dissoluantur per votum suscipiendi ordines sacros, c. 26. n. 2. 77.
Sponsalia de futuro praecedentia dirimuntur per votum ingrediendi Religionem, c. 26. n. 3. 77.
Sponsaliorum significatio propriae & frequentior est futurarum nuptiarum promissio, c. 1. n. 3. cum seq. 77.
Sponsalia largitas ex quibus bonis est detrahenda, c. 19. n. 10. 55.
Sponsi cognoscentes se carnaliter, remissis denotacionibus ab Ordinario ante celebrationem matrim. dummodo postea fiant, & interim se non cognoscant sub poena excommunicationis, proculdubio contrahentes peccabunt mortaliter, & quid si nulla poena adijciatur contrahentibus, c. 58. n. 1. 176.
Sponsi post contractum matrimonij de presenti, ante copulam quandoque appellantur maritus & vxor, cap. 1. numero 5. 2.
Sponsus absens intra eandem Provinciam quando tempore expectandus sit iure Civili, & Canonico, c. 30. per totum. 81.
Sponsus vi, vel timore graui extorquens copulam a sponsa de presenti post bimestre concessum a iure ad deliberandum de Religionis ingressu an peccet, c. 45. n. 30. 109.
Sponsus vel sponsa de futuro fornicans astrictus manet, innocens autem liber, c. 31. n. 2. 83.
Sponsus si coeque causa sufficiens ad dissoluenda sponsalia de futuro, sponsam cognouit carnaliter, verum videtur ex hoc ius suum remittere, c. 34. n. 4. 89.
Sponsus aliquo occulto vitio laborans, an possit alterum sponsam ad fidem praestitam seruandam cogere quoties, si alter sponsus, id sciret, posset a sponsalibus rescire, c. 34. numero 10. 89.
Sponsus si praetextu Religionis nimis differat matrim. consummare vagando de vna Relig. ad aliam intra annum probationis potest copula dero termino peremptorio, vel maneat in vna Religione in qua impleto anno nouitatus profectatur vel ad coniugium redeat, & matrim. consummet, c. 54. n. 13. cum seq. 167.
Sponsus castitatem vouens, alter a fide sponsalium seruanda est liber, c. 26. n. 6. 77.
Sponsus & sponsa dicentes matrim. non consummatis an illis sit danda fides, c. 54. n. 31. 109. vide verbum confus.
Statuto stante quod nullus emat frumentum in platea, nisi pro suo victu, si quis id emat pro suo victu totius anni, & postea mutato proposito recedat, & vendat praedictum frumentum, non puniunt, c. 63. n. 37. 195.
Statutum disponens quod mulier nupta seu maritata, non succedat patri, aut matri ex intestibus masculis, locum habet in desponsata per verba de presenti, nondum ad domum viri tradita, ex communi vsu loquendi, c. 1. n. 7. 12.
In statuto prohibente filiam dotatam non succedere patri, minime comprehenditur sponsa de futuro, c. 1. n. 9. 12.
Statutum praecipiens, vt vxore decedente abique liberis, vir dotem, vel partem eius lucratur an comprehendat sponsam de presenti nondum cognitam decedentem, c. 1. n. 12. 3.
Steriles an matrim. contrahere possint, cap. 112. numero 16. 326.
Stips quid sit, & eius definitio, c. 98. nu. 12.
Stuprum an committatur quando femina sponte sua lectum viri causa luxuriae accedit, ipsaque ab eo carnaliter cognoscitur, c. 86. n. 18. cum seq. 217.
Surdus an possit matrim. contrahere, vide verbum mutus.
Suspensiois poena per triennium imposita parcho interfessenti matrim. clandestino nullo, non est ipso iure lata, sed imponenda, nec est correctae per Concilium vltra poenam arbitriam, c. 75. n. 13. & 14. 124.
Suspensus, exaltus, aut relegatus ad tempus si illo durante aliam similem poenam incurrat, an condonatur tempore secunde cum tempore primae vel non, c. 75. n. 10. 124.
Suspensus, generaliter, si solis ordinis minoribus initiatus sit non peccat

R E R V M.

cat. contrahendo matrimonium, c. 53. n. 1. 131.
Suspensiois referentia a iure iudiciali contra sacerdotem benedicentem secundas nuptias in casu non permisso, iam est sublati per extraxantem consecrationi Iohannis XXII. c. 1. numero 18. 301.
Acens videtur consentire quantum est in sui fauorem, non vero in sui prauidicium, c. 9. n. 2. 18.
Tenens putrum in Catechismo, vide verbum cognatio spiritualis.
Testes singulares regulatiter non faciunt fidem, c. 44. n. 2. 120.
Testes redduntur singulares ex diuersitate loci, & temporis, quod procedit etiam, quando testes singulares tendunt ad eundem finem, etiam si deponant in genere super eodem facto principali, c. 44. n. 4. & 5. 120.
Testes in causa matrimoniali requiruntur omni exceptione maiores, c. 44. n. 9. 121. sed contra n. 88. cum seq. 134.
Testes consanguinei infra quartum gradum vxoris secundi matrim. carnaliter cogite non sunt admittendi contra primum matrim. c. 44. n. 7. 124.
Testes consanguinei & affines in causa matrimoniali non sunt omni exceptione maiores, c. 44. n. 13. 123.
Sed contra, n. 88. cum seq. 134.
Testes mediatores & proxenetae matrim. an faciunt fidem pro eo, cap. 44. numero 16. & 17. 124. & numero 92. & 93. 138.
Testes familiares & domestici non sunt omni exceptione maiores in causa matrimoniali, c. 44. n. 14. 124.
Testes qui alias sint inhabiles, an admittantur in his, quae sunt difficultis probationis & sic in subdum, vt sint ea quae committunt occulte fieri consueuerunt, & sic quando veritas aliter probari non potest, cap. 44. numero 20. & 21. 125.
Testes inhabiles admittuntur quando concurrunt cum alio habili: quod procedit etiam in duobus testibus examinatis, quorum vnus esset inhabilis, alius vero plura habili, sed hoc procedit quando ex natura rei, de qua agitur, probanda veritas alia sciri non potest, vt in crimine haerese & similia, siuec vero si ex accidenti non possit per alios probari, c. 44. n. 14. & 25. 125. & n. 26. vbi ponuntur exempla.
Testes domestici ad probandum ea quae domi facta sunt, non recipiuntur quando agitur de matrimonio dissoluto, & intrinseca copula productis, c. 44. n. 27. 126.
Testes inhabiles producti ab eo qui potuit adhibere testes habiles, & eos non produxit, non probant, etiam si factum sit de sui natura difficultis probationis, c. 44. n. 18. 126.
Testes inhabiles, etiam quando veritas aliter haberi non potest non probant, si patiantur plures defectus neque sunt testes integri, & omni exceptione maiores, c. 44. n. 29. 126.
Testes inhabiles, etiam quando concurrunt cum alio habili non admittuntur in causa matrimoniali, in qua etiam numerus testium non supplet, idemque est in alia causa cuius graui sciet nec in causa matrimoniali, cap. 44. n. 30. 127.
Testes sufficit quod conueniant in vnum, & eundem finem rei licet in alijs discrepent, c. 44. n. 33. 132.
Testes singulares bene probant praesumptam voluntatem, c. 44. n. 34. & 35. 133.
Testes singulares bene probant, quando agitur de probando alium esse haereticum in genere, secus quando agitur de probanda aliqua specie haerese, vel quando agitur de probando aliquo actu, in quo de necessitate tempus fit probandum, vt in exemplo hic posito, cap. 44. n. 36. & 37. 133.
Testes singulares probant, quando sunt valde digni, & deponit verisimilia, c. 44. n. 61. 133.
Testes singulares probant, quando ratio concordat testium singularium est eadem veritas, c. 44. n. 62. 133.
Testes singulares probant quando cum eis concurrunt alii coeodur, c. 44. n. 63. 133.
Testes in dubio praesumantur testes, licet ipsi se non inuicem allegent cum possint esse testes, c. 44. n. 64. 133.
Testes omni exceptione maiores non requiruntur quando agitur de federe matrimonij, & sic de contrahendo, vel probando, quomodo etiam familiis & consanguinei admittuntur seruat seruat, c. 44. n. 68. 134.
Et n. 69. referunt littera l. 16. ti. 9. partit. 4.
Testis vnus deponens de impedimento sufficit ad matrimonium impediendum, c. 36. n. 10. 93.
Testes inhabiles qui iure alia repelluntur a testificando, non admittuntur in causa matrimoniali, prout sunt infames, periri, iniurii, excommunicati & similes, & quomodo hoc intelligatur, c. 44. n. 70. 134.
Testes inhabiles regulatiter non admittuntur, c. 44. n. 71. 134.

Testes inhabiles, quod in causa matrimoniali admittuntur, nullus opinatur, nisi quando fit matrim. coram parcho & testibus, vel sponsalia in instrumento publico, & quid quando agitur de probando matrimonio clandestino, c. 44. nu. 71. 134.
Testes quicunque habentes vnum rationis sufficiens ad matrim. valorem, nec desideratur quod habeant qualitates a iure requisitas, quare admittuntur, licet sit infames, excommunicati, parentes, consanguinei, serui, familiares, feminae, imo & infideles ex rationibus innumeris seqq. adductis, c. 44. n. 73. 135.
Testes instrumentarij appoliti in instrumento ex communi contrahentium consensu, quamuis alias sint illegitimi, & inhabiles faciunt sufficientem fidem, nec repelluntur, c. 74. n. 74. 134.
Testes rogati, & vocati a partibus vt interire actui, generaliter fidem faciunt, quando procedit non solum in testibus instrumentarijs: sed etiam in adhibitis in priuata scriptura non negata & hoc multo magis procedit in testibus subscriptis tam in publica quam in priuata scriptura, c. 44. n. 75. 134.
Testes in matrimonio adhibentur communi consensu contrahentium: ergo sufficiens quicunque, praesertim cum in libro parochi describendum fit matrim. cum nominibus testium, vt praecipitur in Concilio Tridentino, cap. 44. nu. 76. 134.
Testes omni exceptione maiores admittuntur etiam quando agitur de dissolutione matrimonij, & separatione coniugum, sed imo & tunc parentes, & consanguinei viriisque sexus sunt testes idonei, & sufficientes ad hoc, imo, & meliores sunt, c. 44. n. 77. 135.
Testes debere esse omni exceptione maiores quando intelligatur, c. 44. n. 84. 138.
Testes consanguinei, vel affines admittuntur etiam quando agitur de dissoluto, matrim. contrahendo per procuratorem non solum ratione consanguinitatis, sed etiam quibusque alij impedim. c. 44. n. 86. & 87. & 90. 136.
Testes familiares admittuntur quando agitur de probando aliquo negotio, in quo familiares verisimiliter habent maiorem notitiam quam alij, c. 44. n. 88. 137.
Testes fama & conuersatione praecleari deponentes de dissoluta matrimonij bene probant, c. 44. n. 89. 137.
Testes domestici bonae fama & opinionis faciunt fidem, etiam si agatur de dirimendo matrimonio occulto, vel publico, c. 44. n. 95. 138.
Testes inhabiles, an in causa matrimoniali admittantur cum alio habili, & an numerus testium supplet defectum, c. 44. n. 97. 138.
Testes ad matrim. non requiruntur quod sint rogati, c. 44. n. 99. 139.
Testis omni exceptione maior dicitur ille, qui nulla exceptione repellitur, c. 44. n. 10. 123.
Testis omni exceptione maior, seu omni suspicione carens non est ille, cuius fides non tantum ex obiectioe perimitur, sed & dimittitur, cuius opinio in discrimen, & magnam dubitationem reuocatur, c. 44. n. 11. 123.
Testis qualitas quod fit maior omni exceptione debet deduci, & probari, & ideo casti debent esse Advocati in hoc, c. 44. n. 12. 123.
Testis idoneus, an sit amicus, c. 44. n. 19. 135.
Testi domestico in his quae domi sunt magis creditur quam alteri, c. 44. n. 21. 115.
Testis valde amicus admittendus videtur, c. 44. n. 94. 138.
Testis vnus affirmans coniugis absentis mortem an sufficiat ad hoc vt superstes alius inire valeat matrim. c. 51. n. 2. 161.
Testi deponenti de matu magis credendum est quam mille testibus deponentibus de spontanea voluntate, c. 77. n. 7. 134.
Testium singularitas triplex est, c. 44. n. 52. 132.
Textus decedentes, non licere ducere vxorem quam polluit peccata adulterij, quomodo sint intelligendi, c. 105. n. 1. 266.
Timens coactionem potentes, timere quoque necesse est protestari coram eo, & ideo sufficit protestatio clam facta coram testibus, c. 32. n. 104.
Timor reuerentialis matris an sufficiat ad rescindendum contractum, c. 44. n. 49. 131. Et quid in foro respectu fratris maioris, n. 50. vbi de fratre minori respectu maioris, cum eo habitante.
Triennium experientiae copulae ad dissoluendum matrim. vel quando expectandus sit vel non, c. 110. n. 4. cum seq. 338.
Triennium experientiae copulae in masculicariis est necessarium, c. 120. n. 7. 339.
Triennium datum ad cohabitandum coniugibus incipit currere a tempore quo vir cepit copulam iuramentate, c. 120. nu. 19. cum seq. 341.
Triennium an sit expectandum ad dissolutionem matrimonij, quando sunt signa dubia impotentiae, & an deinde probatio aliqua requiratur, c. 120. n. 23. 339.

INDEX

Triennium experientie a quo tempore computandum sit ad dissolutionem matris, & an illud debeat esse continuum, necne, c. 13. n. 1. cum seqq. 74.
Triennium ad dissolutionem matrimonij in dubio a quo tempore computandum est, c. 121. n. 3. 43.
Triennium experientie, an precise computetur a tempore intentate copule, vel potius a tempore a iudice prescripto peccata a coniugibus poenitentia, c. 121. n. 3. 43.
Triennium experientie, an computandum sit a die plenae pubertatis, vbi antea quando coniux eam non est adeptus, & plena pubertatis quae dicitur, c. 121. n. 4. 343.
Triennium experientie an debeat esse continuum, c. 121. n. 3. & 7. 343.
Et quid de tempore infirmitatis, n. 3. ibidem.
Triennium experientie sumi debet morali modo non metaphysice, c. 121. n. 3. 343.
Tutor si contrahat sponsalia pro suo minore, requiritur pro eorum validitate expressus minoris consensus, vel eius ratihabitio, c. 13. n. 3. 38.

non habet ad id specialem delegationem Episcopi, c. 56. n. 14. 73.
Vicarius generalis Episcopi an possit esse in matrimonio, & alij clericis concedere licentiam assistendi, c. 68. n. 1. cum seqq. 304.
Vicarius generalis Episcopi non est proprius sacerdos ad audiendas confessiones, nec facultatem alij ad id concedendam, nisi id specialiter ei concedatur, sed contrarium est verum & receptius, c. 68. n. 3. 28. 9. 204.
Vicarius generalis non potest de causis matrimonij cognoscere sed contrarium est verum & receptius, c. 68. n. 3. 28. 9. 204.
Vicarius generalis seu vicem alicuius gerens omnia potest quae eius vicem gerit, c. 68. n. 6. 204.
Vicarius generalis Episcopi est Ordinarius, ordinariamque iurisdictionem gerit idemque est in alijs Vicarijs generalibus habentium iurisdictionem quasi Episcopalem, vt in 10. idem est in Vicarijs generalibus Ordinum Militarum, in suis Vicarijs vt in n. 21. c. 28. n. 7. 204.
Vicarius Episcopi sede vacante habet iurisdictionem ordinariam, c. 68. n. 13. 202.
Vicarius generalis Episcopi, seu Archiepiscopi in sua dioecesi est Ordinarius, ordinariamque iurisdictionem habet, c. 66. n. 12. 202.
Vicarius generalis Episcopi, vel Archiepiscopi cessante sua potestate, an possit assistere matrimonio, c. 68. n. 14. 205.
Vicarius generalis Episcopi excommunicati vel suspensi, an possit assistere matrimonio alijque licentiam ad id concedere, c. 68. n. 20. 205.
Vicarius foraneus non potest assistere matrimonio neque alij clerico ad id licentiam concedere, nisi habeat cognitionem causarum matrimonialium ab Episcopo delegatam, c. 68. n. 12. 204.
Vicarius generalis Episcopi non potest dispensare in impedimento occulto matrimonij, c. 49. n. 13. 157.
Vicarius cui facta est commissio, an possit eam expedire postquam desit esse vicarius, c. 125. n. 13. 258.
Vicarius Episcopi capta possessione Episcopatus, non tamen consecrati, an possit expedire dispensationes matrimoniales & alias commissas Vicario seu officiali Episcopi simpliciter, c. 125. n. 14. 259.
Vicarij habentium iurisdictionem Ecclesiasticam Archiepiscopalem sunt Ordinarij, & nomine ordinarij comprehenduntur secus est in Vicarijs foraneis, nisi specialem commissioem ad id habeat vel cognitionem causarum matrimonialium ab Episcopo delegatam, c. 6. n. 25. cum seqq. 262.
Vicarij inferiores & foranei non possunt, nec solent licentiam concedere ad contrahendum matrimonium, absque prauius monitionibus, c. 68. n. 13. 204.
Vidua secundo nubens intra annum lactus non amittit antenuptialem donationem, nec ea quae ex libertate prioris viri ad eam peruenire, nisi habeat filios ex priori matris, c. 108. n. 4. 306. idemque erit quoad hereditatem sibi a viro praefuncto relictam, vt in numero 9.
Vidua secundo nubens infra annum lactus non incurrit hodie in poenam, de qua in l. si qua mulier, C. ad S. C. Trebellianum cum similibus, c. 180. n. 2. 306.
Vidua secund. nubens, vel vixerit non tenetur reservare filijs prioris matris, a quo nulla bona habuit, sed filijs illius matris, si superant a quorum patrimonio paterno habuit bona, c. 108. n. 3. 308.
Vidua fornicans vltra vel post annum lactus incurrit penas iuris, c. 110. n. 1. 321.
Vidua luxuriose viuens amittit suam medietatem lucrorum constante matrimonio acquiritur, c. 110. n. 3. 321. & quomodo intelligatur n. 4.
Vidua semel fornicans intra vel post annum lactus non amittit dotem, c. 110. n. 6. 322.
Vidua secundo nubens, an amittat sibi legatum relictum a marito, si vel donec caele & honeste vixerit, c. 110. n. 8. 322. Et an idem, vel fecus sit in relicto a filio praefuncto vel a patre aut ab alijs contangueis ipsius viduae, c. 110. n. 9. 330. Et quid in legato usufructus viduae facto a marito, donec caele, & honeste vixerit, ad adiectionem, quod si ad secundas nuptias transierit, legat ei centum, c. 110. n. 10. 322.
Vidua luxuriose viuens priuatur proprietate bonorum ex prioris viri substantia acquiritur, & tenetur ea reservare filijs prioris matrimonij, & quid in foro conscientiae, c. 110. n. 11. & 12. 322.
Vidua luxuriose viuens amittit tutelam filiorum, c. 110. n. 15. 323. fecus in viro fornicante, ibidem, n. 16.
Vidua luxuriose viuens retinendo tutelam ante iudicis condemnationem an peccet, c. 110. n. 17. 323.
Viduus constitutus arras feminin. quam putabat virginem esse, & postea conficius defecus virginitatis vitam coniugalem

R E R V M.

galem cum ea agat, an videatur valide donare, c. 19. num. 14. 73.
Viduus luxuriose viuens, an incurrat penas quas incurrit vidua luxuriose viuens, c. 110. n. 13. 322.
Virgo in conditione apposta legato, non nubendi, intelligitur quae nulli nupsit, quamvis corrupta sit, c. 21. n. 33. 67.
Vir magnas arras promittens ea ratione quod ampla sibi dos commissa sit: vide verbum arras.
Vir transiens ad secundas nuptias tenetur reservare filijs prioris matrimonij quoad proprietatem, sicut idem statutum est in femina transiente ad secundas nuptias, iuxta l. 13. Tauri, quae est l. 4. titulo primo, lib. 5. nouae Recog. c. 109. n. 8. 311.
Vir impotens aut frigidus, an possit proclamare contra matris, ad se releuandum oneribus illius, c. 111. n. 13. 344.
Viro fatenti consummatis illius. credendum est, vxore negante, nisi in casu de quo infra, c. 120. n. 17. & 21. 346. & 347.
Viro proclamanti contra matris, propter arditudinem mulieris, seruanda sunt omnia quae dicta sunt in femina proclamante, c. 120. n. 30. 342.
Viro alienati cognouit alias feminas, non vero propriam, an ea possit vti praedicta confessione ad petendum diuortium quando ipsa allegauerit esse impotentem, cap. 121. num. 12. 344.
Viro tenetur, facta separatione matris, quoad totum ex causa fornicationis vxorem etiam emendatam recipere, c. 129. num. 1. 372.
Si tamen velit potest eam recipere, nisi eligionem professi fuerit, ibidem, n. 14.
Viro dicenti ad se impedimentum in suo matrimonio, an sit adhibenda fides respectu sui ipsius, c. 49. n. 40. & 41. 159.
Et quid respectu vxoris, & quae certitudo requiritur in hoc, n. 42.
Et quae coniectura sufficiat, iudicis arbitrio committitur, n. 43. Et est sufficiens coniectura reuocatio consensus incontinenti facta, n. 44. cum seqq.
Et quid si puella neget se verum consensum praestitisse, n. 48. 159.
Vinciduum an sufficiat ad impedendum matris, c. 105. n. 20. 297.
Vinciduum factum ab vxore alia causa quam contrahendum matrimonium, sufficit ad impedendum matris, c. 105. n. 21. 297.
Voluntas eius declaratur ad factum, quam verbis, c. 63. n. 25. 193.
Votum Religiosis ante castitatis prius emittens virginemque postea deflorans fide facti de matris contrahendo cum ea, an tenetur ad matrimonium, vel prius ad votum, c. 25. n. 9. 776.
Votum castitatis praecedens sponsalia de futuro irritat, ca. 26. n. 4. 77.
Votum simplex castitatis impedit matrimonium contrahendum, contractum tamen non dirimit, c. 8. n. 1. 2. 53.
Votum habenti impediens matrimonium contrahendum, non tamen illud dirimens, interroganti, an valeat matrimonium contrahendum aduersus praedictum votum qualiter leuare sit respondendum, c. 85. n. 5. 253. & an liceat tunc consulere malum simpliciter, vt maius malum euitetur, vt in exemplo de quo n. 6. 253.
Voto simplici castitatis, aut Religiosis, vel sacri Ordinis a sumendi, aut matris, non inuendi; astricton non potest matrimonium contrahere absque dispensatione, c. 85. n. 4. 253.
Votum solemne Religiosis impedit, & dirimit matrimonium postea contractum, votum tamen simplex tantum impedit contrahendum, c. 24. n. 1. 472.
Votum solemne ad impediendum matrimonium postea contractum solum dicitur, quod solemnitatum fuerit per suspensionem sacri Ordinis, aut per professionem expressam, vel tacitam factam alicui de Religiosis per Sedem Apostolicam approbatus, c. 94. n. 2. & 7. 272.
Votum simplex est generale comprehendens multam materiam, scilicet, Castitatis, Religiosis, & aut hic, c. 94. n. 3. 272.
Votum solemne particulare est, quia non fit, nisi de castitate in clericis, ordinibus, & de Religione per professionem, ca. 94. n. 4. 272.
Votum temporale coniugis manentis in seculo an sufficiat altero Religione proficiente, c. 95. n. 2. 275.
Votum castitatis perpetui coniugis manentis in seculo, an efficiat solemne, eo ipso quod alter proficitur, c. 95. n. 7. 275.
Votum coniugis viuens remanentis in seculo non sufficit, quiauis ita honeste vitae sit, vt nullus incontinentiae timor subit, c. 95. n. 9. 276.
Votum professionis factae ab altero coniuge irritae, an habeat vim voti simplicis, c. 95. n. 23. 277.
Votum firmissimo animo emittum proficendi Religione, ante matrimonium consummatum, an validum sit, c. 4. n. 7. 13.

Votum matris an obliget, quando ea ratione fit quod vobis se fragilem & frequenter carnis tentationibus succumbentem speretur, c. 6. n. 8. 18.
Votum matris, quando fit in honorem Dei, & causa pietatis, an validum sit, c. 4. n. 9. 18.
Votum calore iracundiae factum, non obligat, c. 7. n. 4. 26.
Votum castitatis simulque Religiosis emittum absque incontinentiae intentione, tenetur, dum dubitatur de intentione reputare se ad castitatem obligatum, quamvis non admittatur ad Religione, c. 9. n. 4. 30.
Votum Deo emittum nullo promisso termino quando tenetur adimpleri, c. 15. n. 4. 42.
Vfus communis loquendi semper attendendus est & praevalet communi significationi verborum, c. 1. n. 7. 2.
Vfus communis loquendi attendendus est in dubio quem valorem habeant verba prolata in matrimonij contrahendis in viroque foro, c. 3. n. 14. & 15. 14.
Vfus fructus parenti competet ex bonis alterius coniugis praedefuncti quando superites transiit ad secundas nuptias nisi extinguitur exeunte filio de potestate patris, c. 109. n. 26. 314.
Vultus potentis terribilis absque nimis incurrit iustum metum, c. 44. n. 35. 128.
Vxor appellatur illa, quae iam a viro suo est cognita, c. 1. n. 4. 3.
Vxor vel sponsa potest arras promittere marito vel sponso ob aliquam iustam causam, dummodo non excedat decimam partem bonorum eas promittentis, c. 19. n. 16. 51.
Vxor tenetur sequi virum alio migrante, vt transferat domicilium, sub poena peccati mortalis, c. 23. n. 1. & 2. an requiratur causa ad hoc, n. 3. 69.
Limitatur vt procedat, nisi vxor absque gravi detrimento viri sequi non possit, ibidem, n. 4. 69.
Limitatur etiam, nisi maritus velit vxorem petrahere ad peccandum, ibidem, n. 5.
Vxor an tenetur sequi virum vagabundum, c. 23. num. 6. cum seqq. 69.
Vxor tenetur alere vitam suam inopem culpa sua bannitum, c. 23. n. 12. 70.
Vxor an tenetur sequi & comitari virum quando ipse ob delictum in exilium mittitur, c. 23. n. 11. 70.
Vxor quando ex causa necessitatis recedit a domicilio illud alio transferens, tenetur viri ipsam sequi, c. 23. n. 13. 70.
Est tamen quaedam differentia in hoc inter virum & mulierem, ibidem, n. 14. 70.
Vxor sponsata a viro, quomodo ante omnia sit restituenda, hoc tamen fallit quando matrimonium fuit clandestinum, c. 75. n. 1. 235.
Vxor quae volebat consentire eidam instrumento percussa valde per maritum si postea mulier consensit ex interuallo, metu hoc fecisse videtur, c. 76. n. 1. 239.
Vxor virum occidens, an iure impediatur cum alio matris, iure, c. 8. n. 4. 261.
Vxor quae voti castitatis emisso licentiam concessit viro ad factos Ordines suscipiendos reddit inhabilis ad matrimonium contrahendum post viri vitam, & an de facto contractum dirimatur, c. 98. n. 5. 179.
Vxor quae contradixit Ordini sacro suscipiendo a marito, ea quae relictae, maritus sicut facris initiatus, non prohibetur a mortuo matrimonio iure, c. 96. n. 6. 279.
Et quid in vxore tate consentiente, ibidem, n. 7. & 8.
Vxores in simul habere nunquam vlli licuit, nisi cui fuit diuina reuelatione concessam, c. 106. n. 2. 199.
Vxorum pluralitas nulli hodie lege Evangelica est permissa, c. 104. n. 3. 299.
Vxor transiens ad secundas nuptias tenetur reservare filijs prioris matrimonij sponsalia largiatem, quam habuit a viro prioris matrimonij, c. 19. n. 45. 55.
Vxor consummata iam matrimonio agens possessorem aduersus maritum experientem de conjugumitate, vel alio impedimento prius restituentem, cum cognoscatur de exceptione, cum suis declarationibus, & limitationibus, c. 37. n. 6. 96.
Vxor non tenetur credere viro neganti veram consensum praestitisse, quando coniectura prioris consensus sunt vehementer, & cetera, c. 49. n. 50. 159.
Vxor transiens ad secundas nuptias tenetur reservare filijs prioris matrimonij quaeque bona habuit a primo marito titulo lucrativo, c. 109. n. 1. 310.
Vxor transiens ad secundas nuptias tenetur reservare omnia quae habuit ab intestato a filijs prioris matrimonij quoad proprietatem, (sola usufructu retento) reliquis filijs prioris matrimonij, c. 109. n. 2. 310.
Vxor audiri non debet ad dissolutionem matris, ob impotentiam viri ante triennium, nisi in casu de quo hic, c. 120. n. 21. 344.
Vxor adultera non solum quoad totum, & mutuum cohabitacionem potest dimitti, sed etiam quoad curam, & disciplinam.

INDEX RERVM.

disciplinam: vide verbum adulterium.
Vxor separata à viro causa fornicationis potest petere, vt reintegretur matrimonium quando ipse vir facta separatione, cum alia muliere fornicauit, c. 129, n. 18, 373.
Et an tunc vir teneatur dotem vxori restituere quando eam superlicitatus fuerat, c. 129, n. 19, 373.
Vxor sponte recedens à viro propter adulterium ab ea committunt, non potest petere extra domum alimenta à viro, & quid si iam facta sit separatio per iudicem, c. 129, nu. 22. & 23.
Vxor recedens à viro propter concubinas publice ab eo retentatas, an possit petere alimenta à viro, c. 129, n. 24, 373.

Vxor propter sanctitatem viri fornicum habitans debet ali à viro, c. 129, n. 27, 373.

Vxori separata à viro per iudicem sententiam datur electio alimentorum, vel fructus suæ dotis, c. 129, n. 26, 373.

Vxori affirmanti esse virginem, idque constet per aspectum matronarum, potius credendum est, quam viro asserenti contrarium, c. 126, n. 11, 344.

Vxor occisa si viro in vindictam adulterij commisi impeditur matrimonium, contractum, non tamen dirimitur contractum, etiam si eam in adulterio deprehensam propria autoritate occidat, sed si vir adulteram sibi traditam auctoritate iudicis occidat, c. 88, n. 11, & 2, 161.

FINIS.

